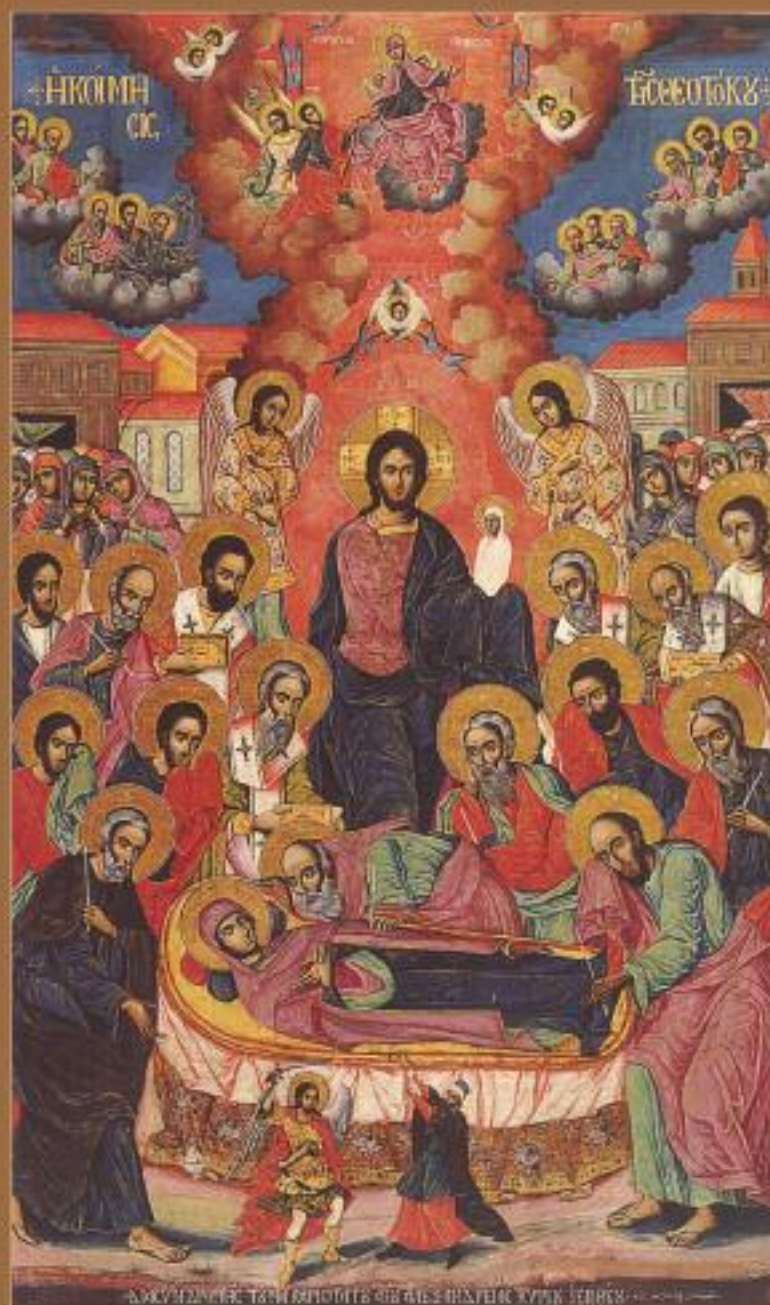

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

«Οὐκ ἀρνησόμεθα σε φίλη Ὁρθοδοξία...»

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΟΥΝΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2009 - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΕΤΟΣ 59ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 959 - ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 - 106 82 ΑΘΗΝΑΙ (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928

Διμηνιαῖον Δημοσιογραφικόν Ὅργανον
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

Περίοδος Γ' ἔτος 59ο Τεύχος 959

Ἰούλιος-Αὐγούστος 2009

Ἰδρυτής:

Ἀνδρέας Βαπορίδης
(† 1976)

Ἐκδότης:

Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β'

Διευθυντής:

† Ὁ Μαραθῶνος Φώτιος

Συντακτική ἐπιτροπή:

† Ὁ Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος Γερόντιος
† Ὁ Ἀττικῆς καί Βοιωτίας Χρυσόστομος
† Ἀρχιμ. Γρηγόριος Ταυλάριος
† Πρεσβ. Μιχαήλ Κωνσταντινίδης

Ὑπεύθυνος Συνδρομῶν - Ἐμβασμάτων

Κατσαγώνης Κωνσταντῖνος
Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Συνδρομαί:

Ἑσωτερικοῦ ἐτήσια 10 εὐρώ
Ἑξωτερικοῦ 15 \$ Η.Π.Α.
Τιμή φύλλου 1 εὐρώ

ISSN: 1107-6763

Ἰδιοκτησία - Κεντρική Διάθεσις:

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ὁδός Κάνιγγος, 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Τηλ.: 210 38 28 280 -Fax: 210 38 47 365

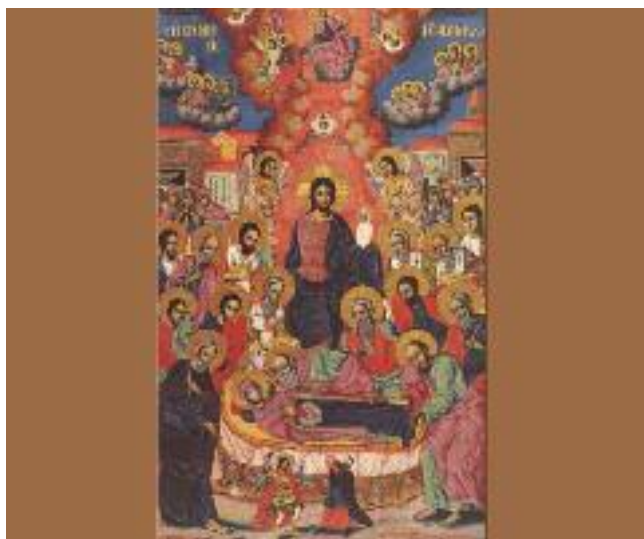
www.ecclesiagoc.gr e-mail: goc@otenet.gr

Ἐκτύπωσης: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

Τηλ. 210 92 17 513, Fax: 210 92 37 033

www.eptalofos.gr e-mail: info@eptalofos.gr

Τά ἀνυπόγραφα ἄρθρα ἀποδίδονται
εἰς τήν διεύθυνσιν.

Εἰκὼν Ἑξαφύλλου:

Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.
Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κατασκηνώσεις 2009	3
Ψευδοπροφητείας Παῖσιον τό ἀνάγνωσμα	4
Ὁμολογία πίστεως κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.....	5-8
Λειτουργικά θέματα.....	9
Συνάντηση Συνδέσμων	10
Φωνή ἀπό παλαιά	11-13
Ἀφιέρωμα	14
Ἡ Φωνή τῶν Πατέρων	15-16
Μικρά καί οὐσιώδη	17-18
Πένθη	19
Τήν Διακονίαν σου πληροφόρησον.....	20-23

ΠΑΤΕΡΙΚΗ ΔΙΔΑΧΗ

«Ἐάν σέ μία μικρή βάρκα βάλει
κάποιος λίγες, ἀλλά μεγάλες πέ-
τρες, θά βυθισθεῖ. Τό ἴδιο καί ἐάν
γεμίσει τή βάρκα μέ λεπτή καί ψι-
λή ἄμμο. Παρομοίως καί ἡ ψυχή
κολάζεται καί ἀπό τά μεγάλα θα-
νάσιμα ἁμαρτήματα καί ἀπό τά μι-
κρά συγγνωστά».

(Ἅγιος Νικόδημος Ἀγιορείτης,
«Πνευματικά Γυμνάσματα»)

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ 2009

Γιά όγδοη συνεχόμενη χρονιά έλειτούργησαν και φέτος οι έκκλησιαστικές Κατασκηνώσεις της Ί. Μ. Θεσσαλονίκης με την εύλογία και έπιστασία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Μαξίμου.

Οι δύο κατασκηνωτικές περίοδοι αγοριών και κοριτσιών φιλοξενήθηκαν φέτος στις εγκαταστάσεις του δασικού χωριού Δρυάδες του Δήμου Ίτάμου, νότια της λίμνης του Πλαστήρα μέσα σε πυκνό έλατοδάσος και σε ύψόμετρο 1.000 μ.

Στό ήμερήσιο πρόγραμμα, πέραν των συνήθων αθλητικών δραστηριοτήτων, περιλαμβάνονταν εξορμήσεις στο δάσος με περιβαλλοντικό χαρακτήρα, αγώνες τοξοβολίας, ιππασία και καγιάκ στη λίμνη. Είχαν δέ οι κατασκηνωτές την εύκαιρία να έπισκεφθούν τις ιστορικές Ί. Μονές Παναγίας και Άγ. Τριάδος, όπου στην τελευταία προσκύνησαν την κάρα του Άγ. Στυλιανού και έψαλλαν στο παμπάλαιο καθολικό την παράκληση του Αγίου.

Σκοπός των Κατασκηνώσεων δέν είναι να προσφέρουν μόνον ξεγνιασία και σωματική αναψυχή στα παιδιά και στους έφηβους της σύγχρονης κοινωνίας, αλλά και πνευματική έν Χριστώ διαπαιδαγώγηση. Το πρωί έτελειτο καθημερινά σύντομη ακολουθία του Όρθρου και ακολουθούσε όμιλία και πνευματική συζήτηση, ένω τό βράδυ έτελειτο ή ακολουθία του Άποδείπνου κάτω από τόν ένναστρο ούρανό. Στο τομέα αυτό, σημαντική ήταν ή καθημερινή και καθ' όλη την διάρκεια του 24ώρου παρουσία του Σεβασμιωτάτου στο χώρο των κατασκηνώσεων. Τίς κατασκηνώσεις έπισκέφθηκε ό Θεοφ. Μαραθώνος κ. Φώτιος και έκ περιτροπής, σε καθημερινή βάση, οι ιερείς της Μητροπόλεως, π. Γρηγόριος Πρυνιάς και π. Δημήτριος Μίγδος.

Στίς κατασκηνώσεις της Έκκλησίας μας, οι μικροί κατασκηνωτές ζούν την όμορφη όμαδική και πνευματική ζωή με υπεύθυνους άρχηγούς και όμαδάρχες πού προσφέρουν οικειοθελώς και με άνιδιοτέλεια τίς υπηρεσίες τους για την σωματική και (προπαντός την) πνευματική οικοδομή των μικρών παιδιών.

(Ψευδο)Προφητείας Παϊσίου τό ανάγνωσμα...

Εἰς τήν ἐφημερίδα «Ελεύθερη Ὦραν» τῆς 6-8-2009 (ν.ή.) ἀναγράφεται τό ἀκόλουθον δημοσίευμα ὑπό τίτλον «Ὁ Γράψας, ὁ Παῖσιος καί ἡ Προφητεία!»:

«Γιά τόν στρατηγό Δ. Γράψα ὑπῆρχε ἄλλη Προφητεία. Τήν φοβήθηκαν.

Ἀπό καιρό κυκλοφορεῖ ἡ προφητεία τοῦ γέροντα Παῖσιου... Βέβαια, ἄλλο προφητεία, ἄλλο πραγματικότητα... Ἀλλά, κάπου ὑπάρχει μία ἄκρη! Ἐδῶ καί ἕνα χρόνο (περίπου) διασταυρώνουμε ἀπό πάρα πολλές πηγές ἕνα γεγονός πού ἐγινε μεταξύ τοῦ π. Παῖσιου τοῦ Ἀγιορείτου καί τοῦ κ. Στρατηγοῦ Δημητρίου Γράψα, ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἐθνικῆς Ἀμυνας (ΓΕΕΘΑ).

Ὁ Στρατηγός
κ. Δημήτριος Γράψας

Συγκεκριμένα, ὁ π. Παῖσιος εἶπε στόν κ. στρατηγό ὅτι θά... πάει στήν Πόλη σάν ἐλευθερωτής:

...Μία παρέα στρατιωτικῶν περίμενε στόν φράχτη τοῦ γέροντα, στήν Παναγούδα. Σήκωσαν τά μάτια καί κοίταξαν τόν γέροντα νά ἔρχεται πρός τό μέρος τους. Ἄνοιξε τήν συρματένια πόρτα τοῦ φράχτη καί τούς καλωσόρισε. Τούς ἔβαλε νά καθίσουν κάτω ἀπό ἕνα δέντρο καί ἄρχισε τήν συζήτηση μαζί τους.

Κάποια στιγμή, ἕνας ἀπό τήν παρέα τοῦ εἶπε:

- Δέν ἀντέχω ἄλλο γέροντα. Θά παραιτηθῶ ἀπό τό στράτευμα...

Ὁ γέροντας γύρισε, τόν κοίταξε καί τοῦ εἶπε:

- Ἐσύ δέν θά παραιτηθεῖς. Ἐσύ θά εἶσαι ὁ ἀρχηγός τῆς ἄμυνας τῆς χώρας μας

ὅταν θά μᾶς ἐπιτεθοῦν οἱ Τοῦρκοι...

Ὅλοι κοιτάχτηκαν γεμάτοι ἐκπληξη.

- Καί πότε θά γίνει γέροντα αὐτό; Τόν ρώτησαν...

- Ὅταν θά εἶναι ὁ καιρός γιά τά σπανάκια... τούς εἶπε καί ἄλλαξε τήν κουβέντα...

Ἔχουν περάσει χρόνια πολλά ἀπό τότε, ὁ γέροντας Παῖσιος «κοιμήθηκε» καί ὁ ἀξιωματικός παρέμεινε στό στράτευμα καί προόδευσε.

Εἶναι ὁ μέχρι καί τήν Πέμπτη 6 Αὐγούστου ἀρχηγός ΓΕΕΘΑ, ὁ κ. Γράψας...

Φυσικά «ὁ καιρός γιά τά σπανάκια» παρῆλθεν καί ὁ Στρατηγός κ. Γράψας ἔχει ἤδη ἀποστρατευθεῖ. Ὅμως οὔτε οἱ Τοῦρκοι ἐπετέθησαν εἰς τήν χώραν μας, οὔτε ὁ κ. Γράψας εἶναι πλέον ἀρχηγός τοῦ στρατεύματος, τοιοῦτοτρόπως ἡ προφητεία τοῦ προβαλλομένου ἀπό τούς νεημερολογίτας ὡς ἀγίου Γέροντος Παῖσιου, ἀπεδείχθη ψευδής.

Εἰς τήν Παλαιάν Διαθήκην ἀναφέρει: «Εάν δέ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου· πῶς γνωσόμεθα τό ρῆμα, ὃ οὐκ ἐλάλησε Κύριος; Ὅσα ἐάν λαλήσῃ ὁ προφήτης ἐκεῖνος τῷ ὀνόματι Κυρίου, καί μή γένηται καί μή συμβῇ, τοῦτο τό ρῆμα ὃ οὐκ ἐλάλησε Κύριος· ἐν ἀσεβείᾳ ἐλάλησεν ὁ προφήτης ἐκεῖνος, οὐκ ἐφέξεσθε αὐτοῦ.» (Δευτερον. ΙΗ' 22). Ἐπὶ τό ἀπλούστερον (ἐρμηνευτική ἀπόδοσις Ἰ. Κολιτσάρα): «Εάν σοῦ γεννηθῇ ἀπορία καί διαλογισθῇς, πῶς θά ξεχωρήσω ἐγώ τόν λόγον πού ὁ Κύριος ἐλάλησε ἀπό τά λόγια τοῦ ψευδοπροφήτου; σέ πληροφορῶ ὅτι ὅσα θά προείπη ἐξ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἕνας προφήτης καί δέν πραγματοποιηθῇ ἐκεῖνο τό ὅποιον εἶπε, νά σκεφθῇς ὅτι εἰς ἐκεῖνον τόν προφήτην δέν ὠμίλησεν ὁ Κύριος. Ἀσεβῶς καί ψευδῶς ἐλάλησεν. Αὐτόν τόν Προφήτην δέν θά τόν σεβασθῇτε καθόλου, οὔτε καί θά τόν λυπηθῇτε».

Ὁ γέρων Παῖσιος ὑποδεχόμενος τόν κ. Βαρθολομαῖον ἐν Ἀγίῳ Ὁρει καί ἀποκαλῶν αὐτόν ὡς τόν «καλύτερον Πατριάρχην»!

Πρὸς τοὺς σεβ. κληρικούς τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ κειμένου

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΙΣΤΕΩΣ κατὰ τοῦ οἰκουμενισμοῦ

Τοῦ ὁμότιμου Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κ. Ἰωάννου ΚΟΡΝΑΡΑΚΗ

Γέροντα Ἰωσήφ, Ἀγίου Ὁρους,
π. Γ. Μεταλληνό, π. Θ. Ζήση,
π. Μάρκον Μανώλη καί π. Σαράντη Σαράντο.

Ἐλαβα καί ἀνέγνωσα μέ ιδιαίτερη προσοχή, τόσο τό κείμενο τῆς παρακλήσεώς σας νά συμμετάσχω στήν ἀντιοικουμενιστική σας προσπάθεια, ὅσο καί ἐκεῖνο τῆς διακηρύξεώς σας.

Στό κείμενο τῆς παρακλήσεώς σας, ἀπευθύνεσθε προσωπικῶς καί ὀνομαστικῶς στόν ὑποφαινόμενο, καί σημειώνετε:

«Σᾶς παρακαλοῦμε θερμά, ἐφ' ὅσον συμφωνεῖτε μέ τό περιεχόμενο τῆς ὁμολογίας, νά προσυπογράψετε τό κείμενο, προκειμένου νά χαροποιήσουμε ἔτσι καί νά καθησυχάσουμε τοὺς πιστούς, πού ἀγωνιοῦν γιά τὰ τεκταινόμενα καί ἀναμένουν λόγους ἀληθείας».

Σκοπός, λοιπόν, τῆς ἀντιοικουμενιστικῆς σας προσπάθειας εἶναι ἡ καθυσύχαση τῶν πιστῶν γιά τήν συνεχή ἰσχυροποίηση τῆς οἰκουμενιστικῆς λαίλαπας στόν χώρο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καί ἡ καθυσύχασίς τους ὅτι, ἐσεῖς ἐγγυάσθε τήν προστασία τῆς Ἐκκλησίας ἀπό τίς καταστροφικές, γι' αὐτήν, συνέπειες τῆς οἰκουμενιστικῆς δραστηριότητος τῶν Ὁρθοδόξων ταγῶν της.

Δυστυχῶς, σᾶς δηλώνω ὅτι, **δέν μπορῶ νά προσυπογράψω τό κείμενο**, τό ὁποῖο ἐσεῖς χαρακτηρίζετε ὡς «Ὁμολογία Πίστεως», ἐπειδὴ ἡ ὁμολογία αὕτη δέν γίνεται μέ τοὺς ὅρους καί τίς ἀπαιτήσεις τοῦ Ταμείου τῶν Ἱερῶν Κανόνων τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί τῆς ἀγιοπνευματικῆς πατερικῆς παραδόσεως τοῦ μαρτυρίου αἵματος καί ψυχῆς, μέ τό ὁποῖο, καί μόνον, οἱ θεῖοι Πατέρες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, «ὄλην συλλεξάμενοι ποιμαντικήν ἐπιστήμην καί θυμόν ἱερόν κινήσαντες, τοὺς

βαρεῖς ἐξεδίωξαν καί λοιμώδεις λύκους τῶν αἵρέσεων, ἐκσφενδονήσαντες αὐτούς, μέ τήν σφενδόνα τοῦ πνεύματος, ἔξω του τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος», κατὰ τόν ὕμνογράφον τῆς Ἐκκλησίας!

Οἱ βαρεῖς λύκοι, λοιπόν, τῶν αἵρέσεων, καί, μάλιστα, τῆς λοιμώδους νόσου τῆς οἰκουμενιστικῆς παναιρέσεως, **δέν ἐξορκίζονται μέ ἓναν χαρτοπόλεμο ἀντιαιρετικῶν κειμένων** -ἀνιάρο καί ἀνίερο, ὁ ὁποῖος χαρτοπόλεμος, κάθε φορά, πληροφορεῖ τό ποίμνιο, ἀπλῶς, τί εἶναι ἡ αἵρεσις καί ποιά καταστροφικά ἀποτελέσματα προκαλεῖ στήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας!

Μέχρι σήμερα, ἔχει κυκλοφορήσει μεγάλος ἀριθμός τέτοιων κειμένων, ἀπό τήν ἡγουμενική διοίκηση τοῦ Ἀγίου Ὁρους, ἀπό τήν δική σας ὁμάδα κληρικῶν καί μοναχῶν, ἀλλά καί ἀπό ἄλλες ἀντιοικουμενιστικές προσπάθειες.

Ἐχει χυθεῖ πολύ μελάνι καί ἔχει ξοδευθεῖ πολύ χαρτί, γιά τὰ ἴδια θέματα, τό ἴδιο μοτίβο, τό δῆθεν «μαχητικό», χωρίς κανένα οὐσιαστικό ἀποτέλεσμα εἰς βάρος τῶν ἐκκλησιαστικῶν οἰκουμενιστῶν.

Ὁ Οἰκουμενισμός προχωρεῖ στόν χώρο τῆς Ἐκκλησίας καί συνεχῶς ἰσχυροποιεῖται, ἐπειδὴ ἀκριβῶς δέν θίγονται οἱ ὀρθόδοξοι οἰκουμενιστές, ἀφοῦ **δέν ἀποκαλύπτονται τὰ ὀνόματά τους**.

Π' αὐτό καί δέν ἀνησυχοῦν καί εἶναι σίγουροι ὅτι θά κερδίσουν τοὺς στόχους τους, χάρη στή δική σας ἀνημπορία νά ἀγωνισθεῖτε θεοφιλῶς μέ τό πνεῦμα τῆς θυσιαστικῆς σταυρώσιμης μαρτυρίας.

Στήν πρὸς ἐμέ πρόσκλησή σας, γράφετε:

«ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀγωνίσθησαν καί ὁμολόγησαν, πολλά παθόντες, Ἅγιοι Μάρτυρες, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι καί Ὁμολογηταί».

Ἐσεῖς, τί πάθατε, μέχρι σήμερα;

Ἡ ἀντιοικουμενιστική σας προσπάθεια περιορί-

ζεται στά ὅρια τῆς ασφαλείας σας, ὥστε νά μέινετε ἀνέγγιχτοι ἀπό συνέπειες δυσάρεστες γιά σᾶς.

Παράδειγμα: στήν σ. 17 τοῦ κειμένου σας, γράφετε:

«Αὐτήν τήν παναίρεση (τοῦ Οἰκουμενισμοῦ) ἔχουν ἀποδεχθεῖ ἐκ τῶν Ὁρθοδόξων πολλοί πατριάρχες, ἀρχιεπίσκοποι, ἐπίσκοποι, κληρικοί, μοναχοί καί λαϊκοί».

Ποιοί εἶναι αὐτοί;

Δέν τούς κατονομάζετε, ὅπως ὀφείλατε νά τό κάνετε.

Σύμφωνα, μάλιστα, μέ εἰλημμένη ἀπόφαση τῆς συνάξεως τῶν κληρικῶν καί μοναχῶν.

Σᾶς ὑπενθυμίζω τά γεγονότα:

Μετά ἀπό κάποιο χρόνο ἀπό τό ἀνοσιούργημα τῆς παπικῆς εἰσβολῆς στό Φανάρι, μέ τίς εὐλογίες καί τήν σύμπραξη τοῦ Πατριάρχου, συνήλθε ἡ Ὁμάδα, παρόντος τοῦ ὑποφαινομένου, στό Πήλιο, στό Μετόχι τῆς ἀγιορείτικης Μονῆς τῆς Λαύρας, γιά νά μελετήσῃ τούς νέους στόχους της.

Στήν ὅλη σύναξη, κυριάρχησε ὁμοφώνως ἡ πρόταση νά συνταχθεῖ ἕνα κείμενο, στό ὁποῖο, ἐπιτέλους, νά ἀποκαλύπτονται ὅλα τα ὀνόματα τῶν Οἰκουμενιστῶν Ὁρθοδόξων.

Στήν σύναξη αὐτή, ἐπιτρέψατε καί σέ πολλούς λαϊκοὺς νά παραστοῦν, ἄνδρες καί γυναῖκες, οἱ ὁποῖοι ἐνθουσιάσθηκαν μέ τήν πρόταση αὐτή καί τήν ἐπικρότησαν, ὅλοι οἱ παρόντες.

Ἀπῆλθαμε ἀπό τόν χώρο τῆς συνάξεως ἐκείνης, τελοῦντες ἐν ἀναμονῇ λήψεως τοῦ κειμένου αὐτοῦ, προκειμένου νά τό ὑπογράψουμε, γιά νά κυκλοφορήσῃ τό συντομώτερον.

Ὅμως, ὁ καιρός περνοῦσε καί καμμία κίνηση δέν ἐφαίνετο πουθενά, γιά τήν συνέχεια τῆς ζωῆς τῆς Ὁμάδος κληρικῶν καί μοναχῶν.

Οὔτε κάποιο κείμενο εἶχε ἀποσταλεῖ.

Ἔτσι, ἡ δραστηριότητα τῆς Ὁμάδος περιῆλθε στήν ἀβεβαιότητα καί στήν ἀκινήσιαν γιά μακρό χρονικό διάστημα.

Τό μάκρος αὐτῆς τῆς ἀκινήσιος καί τῆς σιωπῆς, καί ἤδη, ἡ ματαίωση τῆς κυκλοφορίας τοῦ ἀναμενόμενου κειμένου μέ τά ὀνόματα τῶν οἰκουμενιστῶν ταγῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἔδειχνε πειστικῶς

ὅτι, ἤδη ἔλληγε πλέον ἡ δραστηριότητα τῆς Ὁμάδος!

Τί μπορεῖ νά συνέβῃ;

Ἡ ἀπορία αὐτή λύθηκε στόν ὑποφαινόμενο, ὅταν, τόν Σεπτέμβριο τοῦ περασμένου ἔτους (8.8.2008), δημοσιεύθηκε, στόν ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΤΥΠΟ, πρωτοσέλιδο ἄρθρο ἐνός ἐξ ὑμῶν, μέ θέμα «Ὁρθόδοξοι Ἀντιστάσεις».

Στήν πρώτη παράγραφο τοῦ ἁρθρου αὐτοῦ μέ τίτλο «1. Ἀποδυναμώθηκαν οἱ ἀγωνιστές», γράφει:

«Υπάρχει διάχυτη ἡ αἴσθησις ὅτι οἱ ὀρθόδοξοι ἀντιστάσεις στήν συνεχιζόμενη λαίλαπα τοῦ συγκριτιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἔχουν μειωθεῖ. ἐλάχιστες φωνές ἀκούγονται πλέον. Δυναμικά καί συγκροτημένα σύνολα, ἀποτελούμενα ἀπό παραδοσιακοὺς κληρικούς καί μοναχοὺς, τά ὁποῖα ἀγωνίσθηκαν μέ σθένος, παρρησία καί ὁμολογιακή διάθεση, καί τά ὁποῖα μέ ὑπογραφές κειμένων, διοργάνωση συνεδρίων, ὁμιλίες καί ἄλλες ἐκδηλώσεις, προσπάθησαν νά κρατήσουν ἄγρυπνη τήν ὀρθόδοξη αὐτοσυνειδησία, δέν ἐμφανίζονται στό προσκήνιο· μοιάζει σάν νά ἔχουν ἀποδυναμωθεῖ ἐσωτερικά, σάν νά ἔχουν παραιτηθεῖ ἀπό τόν ἀγῶνα».

Ἦταν φανερό γιά τί μιλοῦσε τό ἄρθρο: Γιά τήν «κηδεία» τῆς Ὁμάδος.

Ἀποδίδοντας τήν εὐθύνη γιά τήν σιωπή στά μέλη της.

Ἔπρεπε ἡ Ὁμάδα νά διαλυθεῖ, γιά νά ἡσυχάσουν οἱ οἰκουμενιστές ἐκκλησιαστικοί ταγοί!

Ἄν ξαναζωντάνευσε ἡ δραστηριότητα τῆς Ὁμάδος κληρικῶν καί μοναχῶν, μέ νέο **χαρτοπόλεμο**, αὐτό ὀφείλεται σέ λόγους τούς ὁποῖους πρέπει, πρὸς τό παρόν, νά ἀποσιωπήσω!

Αὐτό, πάντως, τό πνεῦμα, πού ἐπικρατεῖ στό σύνολο τῶν ὑπευθύνων τῆς Ὁμάδος αὐτῆς, ἀποκαλύπτεται στήν ἀνουςιότητα τῆς ἀντιοικουμενιστικῆς προσπάθειας. Στήν κενότητα τῆς μαρτυρίας της καί **στό ἀτελεσφόρητο, γενικά, τοῦ ἀγῶνος της. Χαρτοπόλεμος καί τίποτε ἄλλο!**

Γιά τό θεαθῆναι μόνον!

Τό γεγονός ἐπιβεβαιώνεται καί ἀπό τήν σ. 17 τῆς διακηρύξεως.

Γράφετε, σεβαστοὶ πατέρες, ὅτι οἱ οἰκουμενιστές

πατριάρχες και λοιποί, αυτήν την παναίρεση του οικουμενισμού:

«Τὴν διδάσκουν “γυμνῇ τῇ κεφαλῇ”, τὴν ἐφαρμόζουν καὶ τὴν ἐπιβάλλουν στὴν πράξη κοινωνοῦντες παντοιοτρόπως μέ τούς αἱρετικούς, μέ συμ-προσευχές, ἀνταλλαγές ἐπισκέψεων καὶ ποιμαντικές συνεργασίες»!

Μέ τό κείμενο αὐτό, περιγράφετε κατά λέξη τόν ΙΕ' κανόνα τῆς πρωτοδευτέρας, ὁ ὁποῖος σᾶς δίνει τό δικαίωμα **νά διακόψετε τό μνημόσυνο** τῶν πατριαρχῶν, ἀρχιεπισκόπων καί ἐπισκόπων.

Δέν τό κάνετε ὅμως, καί δέν θά τό κάνετε ποτέ!

Ἐν τούτοις, μέ τὴν στάση σας αὐτή, παραλογίζεσθε.

Διότι ἀποφαίνεσθε ὅτι, οἱ οἰκουμενιστές «θέτουν ἑαυτούς ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας», ἐφ' ὅσον παραβαίνουν κανόνες τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀλλά, ἄραγε, εἶναι ἐντός τῆς Ἐκκλησίας οἱ ἱερεῖς ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι **καταγγέλλουν ἀνωνύμως, ἀπλῶς μέ χαρτοπόλεμο** -ἀνιάρό καί ἀνίερο-, πατριάρχες, ἀρχιεπισκόπους καί ἐπισκόπους;

Ἐπιπλέον, τούς ἀναγνωρίζουν, τούς κάνουν, κάποτε, καί δῶρα, καί δημοσίως τούς χαρακτηρίζουν ὀρθοδόξους θεολόγους;

Τὴν στιγμή πού δέν κάνουν οἱ ἴδιοι χρήση τοῦ κανόνος πού γνωρίζουν, ἀλλά συμπορεύονται μέ αὐτούς, τούς ὁποῖους ἀναγνωρίζουν καί καταγγέλλουν ὡς οἰκουμενιστές, **πρέπει νά μὴν εἶναι, καί αὐτοί, μέλη τῆς Ἐκκλησίας.**

Θά ἦσαν μέσα στήν Ἐκκλησία, ἐφ' ὅσον θά διέκοπταν τό μνημόσυνο τῶν οἰκουμενιστῶν προΐσταμένων τους· καί, τότε, σύμφωνα μέ τόν κανόνα αὐτόν, θά ἦσαν «ὀρθόδοξοι μετά τιμῆς τῆς πρεπούσης», ἐπειδή:

«οὐχί σχίσμα ἐπροξένησαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μέ τόν χωρισμόν αὐτό, ἀλλά μᾶλλον ἐλευθέρωσαν τὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ τό σχίσμα καί τὴν αἴρεσιν τῶν ψευδοεπισκόπων αὐτῶν» (Πηδ. σ. 358).

Σεβαστοί Πατέρες!

Τό βασικό πρόβλημα τῆς υπάρξεώς μας εἶναι σέ ποιοῦ μέτρο ἀληθεύει ἡ ζωὴ μας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Ὁ Χριστός, ἡ κατ' ἐξοχὴν ἀνυπέρβατη ἀλήθεια, μᾶς ὑποχρεώνει, ἐφ' ὅσον θέλουμε «ὀπίσω αὐτῆς περιπατεῖν», νά ἀληθεύουμε ἐν παντί.

Ὅταν δέν τό κάνουμε, «παίζουμε ἐν οὐ παικτοῖς», στό τραπέζι τῶν εὐαγγελικῶν ἀληθειῶν.

Οἱ σκοτεινές μεθοδεύσεις, ἡ κάλυψη τῆς ἀληθείας μέ τό καπέλο τοῦ ψεύδους, οἱ διπλωματίες καί οἱ ποικίλες σκοπιμότητες αὐτοπροστασίας, δέν ἐξαγιαζονται μ' ἓναν **χαρτοπόλεμο ἀντιαιρετικῶν κειμένων**, μονόδρομο, στὸν ἀγῶνα τῆς Ὁμολογίας!

Αὐτόν τό μονόδρομο **ἀδυνατῶ νά προσυπογράψω** στήν προχωρημένη ὥρα τῆς ζωῆς μου, πού μέ πλησιάζει στήν κρίση τοῦ Θεοῦ!

Ἰωάννης Κορναράκης
Περιοδικό "ΙΕΡΑ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ",
Ἰουλίου 2009

Τό προηγούμενον ἄρθρον τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ἰωάννη Κορναράκη ἀνεδημοσιεύσαμε αὐτούσιον (ἐπισημάναντες δι' ἐντόνων στοιχείων σημεία τινά) διότι καλύπτει ἀπολύτως τὰς θέσεις τῶν Γ.Ο.Χ. Ὁ Οἰκουμενισμός δέν ἀντιμετωπίζεται διὰ τοῦ χαρτοπολέμου, ἀλλ' ἀπαιτεῖ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ΙΕ' Κανόνος τῆς Πρωτοδευτέρας Συνόδου: διακοπὴν τοῦ μνημοσύνου. Αὐτό δηλαδή τό ὁποῖον ἔπραξαν οἱ Γ.Ο.Χ. καί οἱ Ζηλωταὶ ἀγιορεῖτες ἀπὸ τό 1924 μέχρι σήμερον διαγνώσαντες ἐγκαίρως τὸν κίνδυνον τῆς ἐκφραγεύσεως τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἐδῶ καί ὀκτῶ δεκαετίας διακηρύττουν ὅτι «ἡ ἐορτολογικὴ καινοτομία ἐγένετο διὰ λόγους οἰκουμενικούς», ἥτοι οἰκουμενιστικούς.

Σχετικὴ μέ τό θέμα εἶναι καί ἡ ἐπιστολὴ τοῦ π. Ἀθανασίου Τσιότρα, ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Προφ. Ἡλιοῦ Βερδικούσης, τὴν ὁποῖαν δημοσιεύομεν ἀκολουθῶς:

Πρὸς π. Θεόδωρον Ζήσην καὶ τοὺς ὑπογράψαντας τὴν «Ὁμολογίαν Πίστεως»

Διαβάζοντας στὸν «Ὁρθ. Τύπο» (7-8-09) τό ἄρθρο «Ὁμολογία Πίστεως», στήν παράγραφο 5 («Πανορθόδοξες αποφάσεις ὅχι τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ ὁμάδος Οἰκουμενιστῶν»), σημειώνεται ὅτι ἀπειλεῖται καί πάλιν μέ νέο σχίσμα ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἐνεκα τοῦ ἐκρηκτικοῦ θέματος τοῦ οἰκουμενισμοῦ, ὡς συνέβη «μετά τὴν ἄνευ συνοδικῆς

ἐπίσης ἀποφάσεως ἡμερολογιακή μεταρρύθμιση».

Διερωτώμεθα, ὅμως, πάτερ Θεόδωρε, ἐάν ἐν καιρῷ κινδυνεύουσιν πίστεως (ὡς σήμερον) κάποιοι ἀποτειχίζονται, εἶναι σχίσται, καθίστανται σχισματικοί; Εἶναι σχισματικοί οἱ ἀποτειχισθέντες ἀντιτιθέμενοι στήν

λαίλαπα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τήν «μεγάλην αἵρεσιν», γιά νά διαφυλάξουν τήν Ὁρθοδοξίαν κατά τούς Πατέρας, ἥ οἱ «ὁμάδες τῶν Οἰκουμενιστῶν», ὅπως γράφετε, πού ἔχουν ἀλώσει πολλούς ἐκ τῶν Πατριαρχῶν καί Ἀρχιερέων, ἀρχῆς γενομένης ἀπό τήν περίφημον «Ἐγκύκλιον» τοῦ 1920, καί μέ πρῶτον βῆμα τήν ἡμερολογιακήν μεταρρύθμισιν;

Τά γραφόμενά σας, πάτερ Θεόδωρε, εἶναι

μία βοῶσα ἀλήθεια πατερικῆς χροιάς, ἀλλά ἀπαιτεῖται κατά τήν γνώμη μας, κατά τούς ἱερούς κανόνες μᾶλλον, πράξι, ἥτοι «ἀποτειχίσι». Μή λησμονῆτε τό «Ὁ κοινωνῶν ἀκοινωνήτῳ, ἀκοινωνήτος ἔστω»...

Ἡ παράγραφος 6 τιτλοφορεῖται: «Δέν προκύπτει ἀπό τήν Ἀποστολική καί Πατερική Παράδοση ὑποχρέωση ὑπακοῆς σέ ἀποφάσεις αἰρετικῶν Συνόδων. Παράδειγμα κακοδοξίας κορυφαίου οἰκουμενιστοῦ». Φρονεῖτε ὀρθῶς ὅτι «θά εἶχε καταληφθῇ ἡ Ἐκκλησία ἀπό τούς αἰρετικούς (ἀρειανούς, εἰκονομάχους καί λοιπούς), ἂν δέν ὑπῆρχαν οἱ Ἐνιστάμενοι καί ἀγωνιζόμενοι Ἅγιοι Πατέρες» (ὡς καί σήμερον θά εἶχε καταληφθῇ ἀπό οἰκουμενιστάς ἂν δέν ὑπῆρχαν Ἐνιστάμενοι καί θά χειροτερεύσουν τά πράγματα ἂν δέν ὑπάρχουν καί ἄλλοι συνεπεῖς Ἐνιστάμενοι, πού θά ἀποτειχίζονται). Ἀποφεύγετε, ὅμως, συστηματικῶς νά τονίζετε στόν, «ἀκατήχητο εἰς τά τοῦ Οἰκουμενισμοῦ» ὅπως σεῖς ἀποκαλεῖτε, λαό, ὅτι οἱ Πατέρες αὐτοί ἀπετειχίσθησαν, καί ὅτι ἡ κατ' ἐξοχὴν ἔνστασις εἶναι ἡ ἀποτειχίσις. Λέγετε ὅτι ἡ μομφή ὑπό τῶν οἰκουμενιστῶν ἐναντίον σας ὅτι εἴσθε «νεοενιστάμενοι» εἶναι ἔπαινος. Ὅντως, πάτερ Θεόδωρε, εἶναι ἔπαινος, ὅταν, ὅμως, δέν ὑπάρχει κοινωνία μαζί των. Φαντασθεῖτε δέ τί ἔπαινος εἶναι ἡ μομφή «Παλαιοημερολογίτης», καθ' ἣν στιγμὴν οἱ Παλαιοημερολογίται δέν ὑπῆκουσαν καί ἀντέδρασαν ἐξ ἀρχῆς, ὅχι σέ ἀποφάσεις - συνδιασκέψεις πατριαρχείων καί αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ὡς γίνεται σήμερον, ἔστω οἰκουμενιστῶν, ἀλλά σέ αὐθαίρετη ἀπόφαση ὀλιγομελοῦς ἐπιτροπῆς ἐνός μασσωνοκρατουμένου Πατριαρχείου καί ἐνός Ἀρχιεπισκόπου, ἐν καιρῷ μάλιστα ἐθνικῆς τραγωδίας, γιά νά ἐμποδίσουν νά φθάσῃ ἡ λαίλαπα τοῦ οἰκουμενισμοῦ στήν σημερινή της κατάστασι. Μᾶς δικαιώνετε πλήρως, πάτερ Θεόδωρε, εἴτε γίνεται τοῦτο κατανοητόν εἴτε ὄχι.

Ἰερεὺς Ἀθανάσιος Τσιότρας
Βερδικούσσα - Λάρισα

Ἡ συμμετοχή τῶν παιδιῶν στήν θεία λατρεία

Ἡ ἀγωγή ἀπό τήν οἰκογένεια

«να πολύ σημαντικό θέμα σήμερα είναι ἡ ἐνσυνείδητη συμμετοχή τῶν παιδιῶν στή θεία λατρεία. Ὁ πιστός ἀπό τήν νηπιακή του ἡλικία πρέπει νά διδάσκεται ἀπό τούς γονεῖς του νά προσεύχεται στό σπίτι, τόσο ὁ ἑαυτός του, ὅσο καί συμμετέχοντας σέ ἀκολουθίες (ὅπως λ.χ. τοῦ ἀποδείπνου) πού τελοῦν ὁμαδικῶς ὅλα τά μέλη τῆς οἰκογενείας. Ἡ προσευχή πρὶν καί μετὰ τά οἰκογενειακά γεύματα εἶναι μία συνήθεια πού δέν πρέπει νά ἐγκαταλείπεται ποτέ καί πού τά παιδιά θά πρέπει νά συνηθίσουν ἀπό μικρά, γιά νά τήν διατηρήσουν καί ὅταν μεγαλώσουν καί συστήσουν τίς δικές τους οἰκογένειες.

Ἀκόμη, ἕνας σημαντικός παράγοντας πού πρέπει νά προσέξουν ιδιαίτερα οἱ γονεῖς, εἶναι τό νά ὁδηγήσουν τά παιδιά τους ἀπό μικρά στήν ἐξομολόγηση. Ὅπως δὲ ἀπό τό ἑβδομο ἔτος τῆς ἡλικίας τους ἢ καί ἐνωρίτερα, ὥστε νά ἀποκτήσουν τήν εὐλογημένη συνήθεια τῆς ἐξομολογήσεως ἀπό ὅσο τό δυνατόν μικρότερη ἡλικία. Στό θέμα αὐτό θά πρέπει νά δείξουν μεγάλη προσοχή, κατά τήν ἐπιλογή τοῦ καταλλήλου κληρικοῦ, ὥστε νά μή πέσουν οἱ ψυχές τῶν παιδιῶν τους σέ χέρια ἀδέξιων ἢ ἐπικινδύνων πνευματικῶν.

Ἀπό τό σπίτι, ἐπίσης, πρέπει νά ξεκινήσει ἡ ἀγωγή γιά τόν τρόπο τοῦ ἐκκλησιασμοῦ. Τά παιδιά πρέπει νά μάθουν νά διαχωρίζουν τούς τόπους. Ἡ ἐκκλησία εἶναι τόπος ἱερός καί δέν πρέπει νά μεταβάλεται σέ «παιδική χαρά». Ἀπό μικρά τά παιδιά πρέπει νά διδαχθοῦν πῶς νά φέρονται σέ ἕναν ἱερό χώρο. Πρέπει νά μάθουν ὅτι στό χώρο τῆς ἐκκλησίας δέν μποροῦν νά συμπεριφέρονται ὅπως στό περιβάλλον τοῦ σπιτιοῦ τους. Γι' αὐτό δέν εἶναι καθόλου ὀρθό νά ἐπιτρέπουν οἱ γονεῖς στά παιδιά τους νά παίρνουν μαζί τους στήν Ἐκκλησία παιχνίδια. Ἔτσι παρατηρεῖται τό φαινόμενο σε κάποια σημεία τοῦ ναοῦ παιδιά νά παίζουν μέ τά αὐτοκινητάκια τους ἢ τίς κοῦκλες τους δημιουργώντας θόρυβο καί ἀναταραχή! Ἀκόμη χειρότερο εἶναι τό φαινόμενο τά μικρά παιδιά νά τρέχουν παίζοντας κυνηγητό τήν ὥρα τῆς λειτουργίας! Αὐτά τά φαινόμενα ὀφείλονται στήν ἔλλειψη τῆς ὀρθῆς ἀγωγῆς ἐκ μέρους τῶν

γονέων τῶν παιδιῶν. Εἶναι -λοιπόν- πολύ σημαντικό νά μάθουν τά παιδιά ὅτι στόν ἱερό χώρο τῆς ἐκκλησίας δέν ἐπιτρέπεται νά τρέχουν, νά παίζουν, νά μιλοῦν, ἀλλά νά εἶναι ἡσυχά καί φρόνημα σέ ὅλη τήν διάρκεια τῆς ἀκολουθίας.

Ἐκτός ἀπό τήν νοουθεσία καί τήν διδασκαλία, ἡ ἐμπέδωση τῆς συνειδήσεως τοῦ διαχωρισμοῦ τῶν χώρων σέ ἱερούς καί μή καί τῆς ἀνάλογης συμπεριφορᾶς γιά τόν καθένα, γίνεται καί μέ τήν κατάλληλη ἐτοιμασία τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας πρὶν τήν ἀναχώρηση γιά τόν ναό. Ὅταν τά παιδιά βλέπουν τούς γονεῖς τους νά φροντίζουν ὥστε νά εἶναι τά ἴδια καθαρά, νά φοροῦν καλά, καθαρά καί σεμνά ροῦχα, τά κοριτσάκια μέ σεμνά φουστανάκια καί ὄχι μέ παντελόνια καί φορῶντας τό μαντηλάκι τους, ἀσφαλῶς ἐμπεδώνουν μέσα τους τήν ἀντίληψη ὅτι ἐκεῖ πού πηγαίνουν εἶναι κάτι τό διαφορετικό. Αὐτό προϋποθέτει ὅτι καί οἱ γονεῖς δίδουν πρῶτοι τό παράδειγμα· διότι ἂν ἡ μητέρα πηγαίνει στήν ἐκκλησία δίχως μαντήλι, καί πολλές φορές μέ βαμμένα νύχια καί χεῖλη, ἀπό ποῦ θά μάθῃ ἡ κόρη τόν σεβασμό γιά τόν χώρο τοῦ ναοῦ;

Σέ παλαιότερες ἐποχές ὅλοι οἱ χριστιανοί εἶχαν δύο κατηγορίες ρούχων: τά κυριακάτικα καί τά καθημερινά. Τά πρῶτα τά φοροῦσαν ὅταν πῆγαιναν στήν ἐκκλησία τίς Κυριακές καί τίς ἑορτές. Σήμερα αὐτό τείνει νά λησμονηθεῖ καί τά παιδιά μαθαίνουν νά φοροῦν καλά (δηλαδή ἀκριβά καί συνήθως καθόλου σεμνά) ροῦχα χάριν ἐπιδείξεως καί κομποσμοῦ μαζί μέ τούς γονεῖς τους σέ κοινωνικές συναντήσεις, συχνά καί στήν ἐκκλησία. Τό κριτήριο τῆς σεμνότητος καί τοῦ σεβασμοῦ ἀντικαθίσταται ἀπό τό κριτήριο τοῦ κοινωνικοῦ κομποσμοῦ καί τῆς κενοδοξίας. Ὅσοι εἶναι πιστοί χριστιανοί, καί μάλιστα ἀντάξιοι τῆς κλήσεως τῶν γνησίων Ὁρθοδόξων, δέν πρέπει νά ἐπιτρέπουν στούς ἑαυτούς νά συμβαίνει αὐτό τό παρακμιακό φαινόμενο, ἀλλά νά διατηροῦν τό σεβασμό στήν ἱερότητα τοῦ χώρου τοῦ ναοῦ καί νά τόν μεταδίδουν καί στά παιδιά τους.

†Ο.Μ.Φ.

Δ' Συνάντηση Συνδέσμων

Τήν Κυριακή 24-8/6-9-2009, πραγματοποιήθηκε η «Δ' Συνάντηση Ένοριακών Συντονιστών» του ΝΕανικού Όρθοδόξου Συνδέσμου στόν Ι. Ν. Άγ. Νικολάου Άχαρνών, Καθεδρικός Ναός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς, μετά ἀπό πρόσκληση τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, Σεβασμιωτάτου κ. Χρυσοστόμου.

Στὴν τέταρτη αὐτὴ κατὰ σειρά συνάντηση, **26 Σύνδεσμοι** ἀπὸ Ἀττικὴ, Πειραιᾶ, Πάτρα, Χαλκίδα καὶ Λάρισα, συναντήθηκαν μὲ τὴν τριμελῆ Συνοδική Ἐπιτροπὴ Νεότητος, ἥτοι τόν Σεβ. Ἀττικῆς **κ. Χρυσόστομο**, τόν Θεοφ. Χριστιανουπόλεως **κ. Γρηγόριο** καὶ τόν Θεοφ. Μαραθῶνος **κ. Φώτιο** γιὰ νά συζητήσουν καὶ νά ὀργανώσουν τὰ ἐπόμενα βήματα τοῦ Συνδέσμου τόσο σέ ἐνοριακό - Μητροπολιτικό ὅσο καὶ σέ πανελλαδικό ἐπίπεδο.

Ἀρχικά, μετὰ τὴν προσευχή, ἔγινε ἕνας **ἀπολογισμὸς τῆς χρονιάς** ἀπὸ τό Δεκέμβρη τοῦ 2008 μέχρι τὴ Συνάντησή μας, ὅπου κάθε σύνδεσμος παρουσίασε τίς δραστηριότητες πού ἀνέπτυξε ὁ Ἐνοριακὸς Σύνδεσμος πού συντονίζει.

Ἀκολούθως, συζητήθηκαν **διοικητικῆς φύσεως θέματα**, προτάθηκαν λύσεις γιὰ τὰ ἀνακύψαντα προβλήματα καὶ τέλος **κατατέθηκαν προτάσεις** γιὰ τίς **νέες δραστηριότητες** τοῦ Συνδέσμου.

Στὸ τέλος τῆς συνεδρίασης, μὲ μέριμνα καὶ φροντίδα τοῦ ἐφημερίου π. Μιχαὴλ Κωνσταντινίδη καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ναοῦ, παρατέθηκε πλούσια τράπεζα γιὰ τοὺς συμμετέχοντες.

Πιὸ συγκεκριμένα συζητήθηκαν καὶ ἀποφασίστηκαν τὰ κάτωθι:

* ἀναδιανομὴ καὶ καθορισμὸς τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς,

* ἡ ἀνάγκη ὑπαρξῆς ἑνὸς **Μητροπολιτικοῦ Συντονιστῆ**, ὁ ὁποῖος θὰ **συνδέει** τοὺς Ἐνοριακοὺς Συνδέσμους τῆς ἐκάστοτε Μητροπόλεως μὲ τόν Ἐπίσκοπό της,

* ἡ αὐστηρὴ τήρηση τοῦ 35 ἔτους τῆς ἡλικίας ὡς ἀνωτάτου ὁρίου γιὰ τὴ συμμετοχὴ στίς Πανελλήνιες Συναξεῖς τοῦ κεντρικοῦ Συνδέσμου καθὼς κρίθηκε ἀναγκαῖο τό κατώτατο ὅριο νά συμπεριλαμβάνει πλέον καὶ τοὺς νέους τοῦ Γυμνασίου (15ο ἔτος).

* ἡ ἐγκατάσταση καὶ ἄλλων Ἐνοριακῶν Συντονιστῶν πρὸς δημιουργία καὶ ἄλλων τοπικῶν Συνδέσμων ἀλλὰ καὶ ἔνταξη ὀργανωμένων ἤδη νεανικῶν κινήσεων, στίς ἐνορίες τῶν Ἀγ. Νεκταρίου Ἀχαρνῶν, Ἀγ. Ἐλευθερίου Ἀσπροπύργου καὶ Ἀγ. Κωνσταντίνου & Ἑλένης Ἀσπροπύργου. Ἀποφασίστηκαν ἐνοριακές συνάξεις νέων, παρουσία τοῦ Μητροπολίτου καὶ τῆς Συντονιστικῆς ἐπιτροπῆς γιὰ μιά πρώτη γνωριμία καὶ ὀργάνωση τῶν νέων αὐτῶν Ἐνοριακῶν Συνδέσμων.

* ἡ ἐπανάληψη δραστηριοτήτων πού εἶχαν πραγματοποιηθεῖ ἐπιτυχῶς στοὺς τομεῖς τῶν Ἐκδηλώσεων, τῆς Αἰμοδοσίας, τῶν Φιλανθρωπικῶν ἐπισκέψεων - συλλογῆ εἰδῶν ἔνδυσης, τῶν Ἐκδρομῶν καὶ τῶν Ἱ. Ἀγρυπνιῶν τοῦ μήνα.

Ἀκόμη μὲ προτροπὴ τοῦ Σεβ. κ. Χρυσοστόμου ἀποφασίστηκε καὶ πραγματοποιήθηκε τὴν Κυριακὴ 14/27 Σεπτεμβρίου, Ἱερά Παράκληση στὴν Ἱ. Μονὴ Ἀγ. Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου Λυκόβρυσης Ἀττικῆς μὲ συμμετοχὴ πάρα πολλῶν νέων ἀπὸ Ἀττικὴ, Πειραιᾶ καὶ Χαλκίδα. Ἡ Παράκληση ἔγινε στό περικαλὲς Καθολικὸ τῆς Μονῆς. Ἰδιαίτερη χαρὰ καὶ εὐλογία γιὰ ὅλους ὑπῆρξε ἡ προσκύνησις τῆς ἱερᾶς κάρας τοῦ μακαριστοῦ ἀγωνιστῆ παπα-Γιάννη Φλώρου, τόν ὁποῖο ὁ Θεὸς τόν ἀξίωσε τέτοιας μεγάλης τιμῆς, νά ἐμφανιστεῖ ὁ ὀλοφώτεινος Σταυρὸς κατὰ τὴ διάρκεια πού ἐκεῖνος λειτουργοῦσε στὴν ἀγρυπνία τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τό 1925.

Ἀποφασίστηκε ἡ ἐπόμενη Συνάντηση Συνδέσμων νά γίνῃ στίς ἀρχές τοῦ Δεκεμβρίου πρὸς περεταίρω συζήτηση γιὰ:

* τὴ συμμετοχὴ τῶν νέων στὴν **ἐορτὴ τῶν Θεοφανείων**,

* τὴ διοργάνωση τῆς **Β' Πανελλήνιας Σύναξης Νέων** καὶ

* τὴ σύγκληση μιᾶς **Σύναξης Κατηχητῶν**, γιὰ τὴν περεταίρω ὀργάνωση τοῦ Κατηχητικοῦ ἔργου καὶ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ Π.Θ.Ε.Ο.Κ.*

Πρός ἐνημέρωσιν τῶν ἀδελφῶν καὶ ἰδία τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἡ Κεντρικὴ Διοίκησίς μας προῆλθεν εἰς ἀπόφασιν νὰ ἐκδίδῃ καὶ δημοσιεύῃ διὰ τοῦ περιοδικοῦ μας κατ' 20ήμερον Δελτίον κινήσεως καὶ ἐνεργειῶν ἐπὶ τῶν ζητημάτων τοῦ Ἱεροῦ μας ἀγῶνος.

Ποιούμενοι ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ παρόντος φύλλου θὰ ἀναφέρωμεν τὰς σημαντικώτερας ἐνεργείας μας ἀφοῦ πρότερον πληροφορήσωμεν ὑμᾶς ὅτι ἀτυχῶς οὔτε ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία ἡ προορισμὸν ἔχουσα τὴν εἰρήνευσιν καὶ τὴν ἀγάπην, οὔτε ἡ Πολιτεία κατενόησεν ἐπαρκῶς τὸ ζήτημα τοῦ ἀγῶνος μας, τὸ ὁποῖον ἡμεῖς μὲν δὲν ἐπροκαλέσαμεν, ἀσύμφορον δέ εἶναι καὶ ἀπὸ Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Ἐθνικῆς ἀπόψεως ἐν γνώσει ἐκείνων οἵτινες τὸ ἐδημιούργησαν κακῶς ὥς καὶ ἐπίσημοι τῆς πολιτείας λειτουργοὶ ὁμολογοῦσιν.

Συνταγματικὸν καὶ νόμιμον δικαίωμά μας ἀσκοῦντες ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς τελέσεως τῶν θρησκευτικῶν μας καθηκόντων κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς συνειδήσεώς μας ἀκολουθοῦντες τὸ πατροπαράδοτον Ἰουλιανὸν ἐορτολόγιον δι' ἰδίων μας κληρικῶν παντός βαθμοῦ μὴ ἐξαρτωμένων ἐκ τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας καὶ μὴ ἀνηκόντων εἰς αὐτὴν καὶ ἐν ἰδίῳ Ἱεροῖς Ναοῖς δὲν ἐνοχλοῦμεν κανένα καὶ δὲν ἐκδικούμεθα κανένα ἰστάμενοι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως.

Ἐάν ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία νομίζει ὅτι δύναται νὰ ἐπιβάλῃ καθ' ἡμῶν πνευματικὰς κυρώσεις, διότι μόνον τοιοῦτον δικαίωμα κέκτηται καὶ οὐδὲν πέραν τούτου δύναται νὰ προέλθῃ εἰς ἀναλόγους ἀποφάσεις, δὲν δύναται ὅμως οὔτε αὕτη, οὔτε ἡ Πολιτεία ὑποκινήσει τῆς πρώτης νὰ διαχωρίσῃ ἡμᾶς τοὺς λαϊκοὺς ἀπὸ τοὺς κληρικοὺς μας ἐφ' ὅσον καὶ ἡμεῖς καὶ ἐκεῖνοι ὄντες μέλη τῆς αὐτῆς ἰδιατέρας Θρησκευτικῆς Κοινωνίας τῆς δι' εἰδικοῦ περὶ τοῦ συνεταίριζεσθαι ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ἐπιτροπομένης μὴ θέλοντες νὰ εἴμεθα ἄκοντες μέλη τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας μεθ' ἧς διεκόψαμεν πᾶσαν σχέσιν καὶ ἐπικοινωνίαν ὥς ἐπιμενούσης εἰς τὴν

ἀντικανονικὴν ἐκκλησιαστικὴν καινοτομίαν τῆς.

Ἀντίθετος ἐρμηνεία ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἑμμεσον ἐπέμβασιν ἐπὶ τῆς συνειδήσεώς μας καὶ ἄρνησιν διακαιωμάτων τὰ ὁποῖα ὄχι μόνον τὸ Σύνταγμα προστατεύει, ἀλλὰ καὶ διεθνὲς δόγμα κατέστη ἀπὸ τοῦ τελευταίου πολέμου καὶ ἐντεῦθεν καὶ εἰδικῶς τὸ δόγμα τοῦτο τῆς ἐλευθερίας τοῦ θρησκεύεσθαι κατὰ συνείδησιν ἐν τῷ Καταστατικῷ Χάρτῃ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἀναφέρεται καὶ σήμερον ἀκόμη περὶ αὐτοῦ κατὰ κόρον ὁ παγκόσμιος τύπος ἀπασχολεῖται σχεδὸν καθημερινῶς.

Ἐπειδὴ ὅμως θέλομεν νὰ τονίσωμεν καὶ πάλιν ὅτι ὁ ἀγὼν μας δὲν κατανοεῖται εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπιληφθῶμεν ἐκτενέστερον τοῦ ζητήματος καὶ νὰ ἀναφέρωμεν γεγονότα πού καταλλήλως τοποθετούμενα καὶ ἐξεταζόμενα ἀποδεικνύωσι περιτράνως ποία εἶναι ἀκριβῶς ἡ θέσις τοῦ ζητήματος.

Οὕτω κατὰ τὰς πλείστας ἐπαφάς μας μέ τὰς ἀρχάς καὶ ἰδία τοὺς κατὰ καιροὺς ἀρμοδίους ὑπουργοὺς διεπιστώσαμεν ὅτι οὔτε ἡ Πολιτεία οὔτε καὶ αὕτη ἡ κρατοῦσα Ἐκκλησία ἀρνοῦνται τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρως ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων μας τῶν θρησκευτικῶν κατὰ συνείδησιν, ἀλλ' οὔτε ἡ μία οὔτε ἡ ἄλλη ἠθέλησαν νὰ δόσωσι τὴν ἀνάλογον λύσιν ἀποδίδουσαι τὴν ὑπ' αὐτῶν ἀναγνωριζομένην δικαιοσύνην.

Ναὶ λέγει ἡ Ἐκκλησία, δύναται οἱ παλαιοημερολογίται νὰ τελῶσι τὰ τῆς λατρείας των κατὰ τὸ Ἰουλιανὸν Ἐορτολόγιον ἀλλὰ μέ κληρικοὺς πού θὰ τοὺς δίδω ἐγώ. Μάλιστα λέγει ἡ Πολιτεία, νιοθετῶ τὴν πρότασιν αὐτὴν διότι καὶ ἐγὼ ἀναγνωρίζω τὸ δικαίωμά των νὰ ἀκολουθοῦν τὸ Ἰουλιανὸν Ἐορτολόγιον.

Μὰ πρὸς Θεοῦ ἀπαντῶμεν ἡμεῖς εἶναι δυνατόν αὐτό πού πλὴν ἄλλων καὶ αὐτῆς τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας τὸ γόητρον καταρακῶναι διότι εἰς τὰ ὅμματα τοῦ ποιμνίου τῆς, θὰ ἐμφανισθῇ παραπαίουσα δεχομένη ὁ κλῆρος τῆς νὰ εἰρωνεύεται τὴν πίστιν τὴν ἀγίαν ἀκολουθῶν δύο διάφορα Ἐορτολόγια;

* «Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ», Ἀρ. φ. 40, τῆς 19 Ὀκτωβρίου 1947, σελ. 6-8..

Συμπέρασμα σαφές είναι ότι γνωρίζουσα καί ἡ Ἐκκλησία καί ἡ Πολιτεία τήν ἄρνησίν μας, τήν ὁποίαν κατηγορηματικῶς πάντοτε ἐτονίσαμεν, ἐφευρίσκωσι οὕτω μίαν νόθον λύσιν ἀνεφάρμοστον ἐκατέρωθεν καί οὕτω ἡ ἐκκρεμότης παρατείνεται ἀπό τοῦ ἔτους 1924.

Δέν περιωρίζεται ὁμως ὁ ἀκατάπαυστος καθ' ἡμῶν διωγμός τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῆς Πολιτείας πότε ἀμέσως καί πότε ἐμμέσως.

Ἄλλα ἐφευρήματα τίθενται εἰς ἐφαρμογήν:

Μηνύσεις ὑπό τῶν κατά τόπους ἐπισκόπων κατά τῶν ιδίων μας κληρικῶν σωρηδόν ἐπὶ ἀντιποίησει ἀρχῆς.

Μηνύσεις ἐπὶ τελέσει γάμων καί ἄλλων μυστηριακῶν πράξεων ἄνευ ἀδείας τοῦ Οἰκείου Ἐπισκόπου.

Ἀπελάσεις Ἱερῶν μας καί Μοναχῶν ἄνευ ἀποφάσεως ἢ ἐντάλματος οἰασθήποτε ἀρχῆς.

Παράνομοι κατακρατήσεις κληρικῶν ἄνευ λόγου ἐν τοῖς κρατητηρίοις μετὰ τῶν κακοποιῶν.

Ἀποσηματισμός κληρικῶν μας ὑπό τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν καί βιαιοπραγαί ἐνίοτε κατ' αὐτῶν.

Κλείσιμον Ἱερῶν Ναῶν μας μὴ ἀνηκόντων εἰς τήν δικαιοδοσίαν τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας.

Βιαία ἔξωσις μοναχῶν καί μοναζουσῶν ἐκ τῶν ιδιοκτητῶν μονῶν καί ἡσυχαστηρίων των διότι δέν θέλουν νά ἀκολουθήσουν τό Νέον Ἡμερολόγιον.

Ἄρνησις ταφῆς νεκρῶν ἐντός τοῦ Νεκροταφείου ὑπό ἱερέως τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας μέ ἀποτέλεσμα ἄλλοτε μέν οἱ νεκροί νά θάπτονται ἐντός τοῦ Νεκροταφείου καί ἄλλοτε ἐντός ἀλλά τῇ ἐπεμβάσει τοῦ εἰσαγγελέως.

Καί εἰς ἐπιστέγασμα ὅλων τούτων καί ἄλλων παρεμφερῶν ἡ Πολιτεία διατάσσει τήν μὴ καταχώρησιν ἐν τοῖς ληξιαρχείοις τῶν γάμων καί βαπτίσεων τῶν τελουμένων ὑπό παλααιοημερολογιτῶν ἱερέων, ἐκ παραλλήλου δέ οἱ οὕτω ἐκτός νόμου τιθέμενοι παλααιοημερολογίται ὑποχρεοῦνται νά πληρώνουν τόν ἐνοριακόν φόρον ὑπὲρ τοῦ κλήρου τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας, τόν ὁποῖον δέν χρησιμοποιοῦν, δηλαδή ὑποχρεώσεις ὅχι ὁμως καί δικαιώματα, ἐνῶ ἐν προκειμένῳ τό ἀντίθετον συμβαίνει ἥτοι τά μέν δικαιώματα νά εἶναι νόμιμα αἱ δέ ὑποχρεώσεις παράνομοι.

Ἐπειδὴ ὁ λόγος περί ὑποχρεώσεων καί δικαιωμάτων, ὀφείλομεν νά ἀσχοληθῶμεν καί ἐπ' αὐτῶν δι' ὀλίγον.

Ἀφοῦ ἡ πολιτεία δέν θέλει τά τέκνα τῶν παλααιοημερολογιτῶν Ἑλλήνας πολίτας, ἀλλά νόθα τέκνα ἐξ ἀκύρων γάμων μέ ποῖον ὄνομα θά τά στρατολογήσῃ καί πῶς ὁ Νόμος περί εὐθυνῶν διὰ τούς μὴ δηλοῦντας τά τέκνα των θά ἐφαρμοσθῇ ὑπό τῶν δικαστηρίων ὅταν οἱ μέν ὑποκείμενοι εἰς στρατεύσιν εἶναι ἀδήλωτοι καί ἄνευ ὀνόματος, οἱ δέ κατηγορούμενοι ἀφ' ἐαυτῶν ἀθῶοι ἀφοῦ τό Κράτος οὕτω ἐπιτάσσει διότι οὕτω ἡ ἐπίσημος ἐκκλησία θέλει;

Καί ἐν τούτοις πρέπει νά πληρώνωμεν φόρους νά ὑποκείμεθα εἰς ὅλας τὰς ποινικάς καί ἀστικάς ὑποχρεώσεις, ἀλλ' ἡ περιουσία μας νά σχολάζῃ καί τά τέκνα μας νά μὴ ἔχουν ἐπ' αὐτῆς δικαιώματα.

Πῶς ἐξηγοῦνται αὐτά καί πῶς ἐρμηνεύονται ὑπό τῶν ἀρμοδίων; ὁμολογοῦμεν ὅτι δέν δυνάμεθα νά ἐννοήσωμεν.

Ἐν πάσει περιπτώσει ἡ πολιτεία μετὰ 23 ὀλόκληρα ἔτη ἀπὸ τῆς μεταβολῆς τοῦ Ἑορτολογίου μὴ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν καί μὴ ἀσχοληθεῖσα σοβαρῶς μέ τό ἀπασχολοῦν ἡμᾶς ζήτημα, ἐξέφρασε ἐσχάτως τήν γνώμην διὰ τοῦ ἀρμοδίου κ. Ὑπουργοῦ ὅτι αἱ πιέσεις ἐνδυναμώνουν τόν φανατισμόν καί δὴ τόν θρησκευτικόν καί θά πρέπει νά περιωρισθῇ ἡ μανία αὕτη καί οὕτω σύν τῷ χρόνῳ νά παύσῃ ὑπάρχουσα ἢ διάστασις ὅταν θά ἔχουν ἐκλείψῃ οἱ σήμερον ἐμμένοντες εἰς τήν δοξασίαν τοῦ παλαιοῦ Ἑορτολογίου.

Δύναται κανεῖς νά φρονή καί νά πιστεῦῃ ὅτι θέλει, ἐάν μάλιστα τό ἀπαιτήσῃ ὁ κ. Ὑπουργός τῶν Θρησκευμάτων συμφωνοῦμεν καί ἡμεῖς μέ τήν γνώμην του, τοῦτο ὁμως δέν σημαίνει ὅτι πρέπει νά ὑφίσταται ἡ μανιώδης αὕτη κατάχρησις τῶν παντοίων καθ' ἡμῶν ἐμμέσως καί κατὰ τοῦ κλήρου μας ἀμέσως διωγμῶν ἐν εἰκοστῷ αἰῶνι καί ἐν χώρα πολιτισμένη παραχούσῃ καταχρηστικὴν ἐλευθερίαν εἰς παντοίους θρησκευτικούς καί πολιτικούς παράγοντας ἐξυπηρετοῦντας προπαγάνδας ἀντιθρησκευτικοεθνικάς καί γνωρίζουσα νά ἀμνηστεύῃ τό ἔγκλημα, ὅχι ὁμως καί νά διώκῃ ἀκραιφνῶς Ἑλλήνας ὀρθοδόξους διὰ τὰς θρησκευτικάς των πεποιθήσεις αἵτινες εἴρησθε ἐν παρόδῳ καί εἰς τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καί εἰς τό ἔθνος ἴσως ποτέ νά ἀποβῶσιν ὠφέλιμοι, οὐδέποτε ὁμως δέν θά εἶναι ἐπιζήμιοι.

Καί ἤδη θά παραθέσωμεν τὰς ἐνέργειάς μας ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἐν συνόψει αἰτημάτων μας.

1) Αναγνώρισιν καί προστασίαν τῆς πλήρους ἐλευθερίας μας πρὸς ἄσκησιν τῶν θρησκευτικῶν μας καθηκόντων κατὰ τὸ Ἰουλιανόν ἑορτολόγιον ὡς ἡ συνειδησίς μας ἐπιτάσσει δι' ἰδίων μας κληρικῶν παντός βαθμοῦ καί ἐν ἰδίοις Ἱεροῖς Ναοῖς, ὑπὸ τὸν ὅρον οὔτε οἱ κληρικοί μας νά ἀνήκωσι ἢ νά ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν ἐπίσημον Ἐκκλησίαν, οὔτε οἱ Ναοί μας νά εἶναι ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτήν.

2) Ὑποχρεωτικὴν καταχώρησιν τῶν ὑπὸ Ἱερέων μας τελουμένων μυστηρίων Γάμων, Βαπτίσεων κ.λ.π. ἐν τοῖς Ληξιαρχείοις τοῦ κράτους καί πλήρη ἀναγνώρισιν τῆς ἐγκυρότητος αὐτῶν ὡς πρὸς πᾶσαν ἀστικήν ἢ ἄλλην τινα σχέσιν.

3) Ἀπαλλαγὴν τῶν ὁπαδῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἑορτολογίου ἀπὸ πάσης φορολογίας προοριζομένης διὰ τὸν Ἐφημεριακὸν κλῆρον τῆς ἐπισήμου ἐκκλησίας ἐφ' ὅσον ὁ κλῆρος μας οὔτε ὑπὸ τοῦ ΤΑ-ΚΕ, οὔτε ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ταμείου μισθοδοτεῖται.

4) Παύσιν τῶν διωγμῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐκ μέρους τῶν Ἀστυνομικῶν, Δικαστικῶν καί Διοικητικῶν ἀρχῶν διατασσομένων ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους Ἐπισκόπων τῆς κρατοῦσης Ἐκκλησίας, ἐναντίον Κληρικῶν παντός βαθμοῦ ὁπαδῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἑορτολογίου ἐφ' ὧν οὐδεμίαν ἔχουσι δικαιοδοσίαν.

5) Ματαίωσιν ὅλων τῶν κατὰ κληρικῶν μας δικῶν ἐπὶ ἀντιποιήσει ἀρχῆς, ἀδικήματος ὅπερ ἐν τῇ εὐρυτέρᾳ ἐρμηνείᾳ τοῦ Π. Ν. δέν ὑφίσταται, ἐφ' ὅσον ὁ κλῆρος μας δέν ἔχει σχέσιν μέ τὴν ἐπίσημον ἐκκλησίαν καί δέν ἀναμειγνύεται εἰς τὰ ζητήματα αὐτῆς ἀλλ' ἀνήκει εἰς ἰδιαιτέραν Θρησκευτικὴν Κοινωνίαν παρ' ἧς ἀναγνωρίζεται ὡς λειτουργὸς αὐτῆς καί μόνον.

Δι' ὑπομνημάτων μας πρὸς τοὺς ἀρμοδίους Ὑπουργούς κατ' ἐπανάληψιν ἐζητήσαμεν τὴν λήψιν τῶν ἀνωτέρω μέτρων, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε δέν κατενόηθη ἐπαρκῶς ἡ ὑπόθεσις αὕτη, πλὴν τῆς τυπικῆς προφορικῆς δηλώσεως ὅτι τὸ δικαίωμά μας ὑφίσταται νά θρησκευόμεθα κατὰ Συνειδήσιν.

Προτάσεις περὶ παραχωρήσεως ἱερέων ὑπὸ τῆς ἐπισήμου ἐκκλησίας ὅπως δι' αὐτῶν ἐκτελῶμεν τὰ θρησκευτικά μας καθήκοντα, ἀσυζητητεῖ ἀπερρίψαμεν φειδόμενοι καί αὐτοῦ τοῦ γοήτρου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἣτις βέβαια ὅχι μόνον δέν ἠδύνατο νά πραγματοποιήσῃ τοιαύτην ἐνέργειαν, ἀλλὰ καί ἐκ τῶν προτέρων ἐγνώριζε τὴν ἄρνησιν μας καί οὔτε ἐνῶ ἀφ' ἑνός ἐφρόνει ὅτι θά ἠδύνατο νά ἐμμεῖνῃ εἰς τοὺς καθ' ἡμῶν ἀμέσους καί ἐμ-

μέσους διωγμούς ἐπὶ τῇ ἀρνήσει μας ἀφ' ἑτέρου ἀνεγνώριζε ἐπισήμως τὸ δικαίωμά μας ὅπως ἐλευθέρως μὲν ἀσκοῦμεν τὰ θρησκευτικά μας καθήκοντα κατὰ τὸ Ἰουλιανόν ἑορτολόγιον ἀλλὰ μέ κληρικούς της οἵτινες ἐάν μὲν ἐγένοντο δεκτοὶ θά ἦσαν φορεῖς τῆς διαλύσεώς μας ἀδιαφοροῦσα ἐάν θά ἐνεφανίζετο ὡς ἀποδεχομένη καί ἀναγνωρίζουσα ἀμφοτέρω τὰ ἑορτολόγια.

Λόγῳ τῆς ἀρνήσεώς μας αὐτῆς, ἐτράπη πρὸς ἀνεύρεσιν ἄλλων μέσων ἐπιτυχοῦσα ὅπως ἀφ' ἑνός μὴ γίνονται δεκταὶ ὑπὸ τῶν ληξιαρχείων αἱ δηλώσεις γάμων βαπτίσεων κ.λ.π., τῶν ὑπὸ παλαιοημερολογιτῶν Ἱερέων τελουμένων, καί ἀφ' ἑτέρου δι' ἐξαπολύσεως διωγμῶν ἐναντίον τοῦ κλήρου μας εὐροῦσα πρόθυμον τὴν συνδρομὴν τῶν ἀρχῶν αἰτινες ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἰδίως ἀνέπτυξαν ὀλόκληρον τὴν δραστηριότητά των εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως κατὰ τῆς ἐλευθερίας μας ὅπως θρησκευόμεθα κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς συνειδήσεώς μας.

Καθῆκον μας ἐθεωρήσαμεν νά ἐνημερώσωμεν τοὺς ἀνά τὴν χώραν ἀδελφούς περὶ τῆς θέσεως εἰς ἣν τὸ ζήτημα τοῦ ἱεροῦ μας ἀγῶνος εὐρίσκεται καί νά δηλώσωμεν ὅτι ἤδη διὰ τελευταίαν φοράν θά ἐπιδόσωμεν ταυτόσημον διαμαρτυρίαν εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, τὸν κ. Πρόεδρο τῆς Κυβερνήσεως, τοὺς κ.κ. Ὑπουργούς Δικαιοσύνης, Θρησκευμάτων, Δημοσίας Τάξεως καί εἰς τὴν Βουλὴν καί παρακολουθοῦντες τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργείας μας ταύτης, ἐπιφυλασσόμεθα νά καλέσωμεν ἀντιπροσώπους ἐξ ὅλων τῶν παραρτημάτων τῆς χώρας ἐνταῦθα πρὸς λήψιν ὁριστικῶν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν περαιτέρω ἐνεργειῶν.

Ἐν τέλει τῶν ἐνεργειῶν μας καί τῶν ἀποτελεσμάτων θά τηρῶμεν ἐνημέρους τοὺς ἀδελφούς διὰ δελτίου δημοσιευομένου εἰς τὸ περιοδικόν μας κατὰ τὴν ἔκδοσίν του, παρακαλοῦμεν διὰ τὰ παραρτήματα ὅπως ἀφ' ἑνός μὲν γνωστοποιῶσιν ἡμῖν πᾶσαν κατ' αὐτῶν ἐνέργειαν καί ἀφ' ἑτέρου ὥσιν ἔτοιμα ἵνα ἐν περιπτώσει τελικῆς ἀποτυχίας πρὸς πλήρη ἀναγνώρισιν τῶν δικαιωμάτων μας ἀποστείλωσι τοὺς ἀντιπροσώπους των ἐνταῦθα ἵνα ἀπὸ κοινοῦ αποφασισθῇ ὁ τρόπος καί τὰ μέσα δι' ὧν θά δυνηθῶμεν νά κατοχυρώσωμεν τὰ ἀναφαίρετα δικαιώματά μας.

(Ἐκ τῶν γραφείων τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς Πανελληνίου Θρησκευτικῆς καὶ Ἐθνικῆς Ὁρθοδόξου Κοινωνίας)

Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης

«Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος»
(Ψαλμ. ΠΙΑ΄ 6)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Ὁ Ἅγιος Νικόδημος, διέμεινε καί σέ ἄλλα Κελ-
λία τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ὅπως στό Κελλί τοῦ
Ἁγίου Ἀντωνίου στίς Καρυές, στό Κυριακό τῆς
Σκήτης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παντοκράτορος, στήν
«ἔρημο» τῆς Καψάλας. Ἀκόμη ἔμεινε ἐπὶ ἓνα
ἔτος καί στό ἐρημονήσι Σκυροπούλα.

Διατηροῦσε ἀλληλογραφία μέ λογίους τῆς
ἐποχῆς του ὅπως μέ τόν Ἀθανάσιο τόν Πάριο,
τόν Πατριάρχη Γρηγόριο τόν Ε΄ κ.ἄ.. Στίς 14
Ἰουλίου τοῦ 1809 παρέδωσε τήν ἀγία του ψυχή
στά χέρια τοῦ Χριστοῦ τόν ὁποῖο τόσο εἶχε
ἀγαπήσει καί τόσο πιστά ὑπηρετήσῃ. Ἀπό πο-
λύ νωρίς σχηματίσθηκε μεταξύ τῶν ἀγιορειτῶν
ἀλλά καί τῆς πλειονότητος τῶν Ἑλλήνων
Ὁρθοδόξων ἡ κοινή συνείδηση περὶ τῆς ἀγιο-

τητος τοῦ σοφοῦ διδασκάλου καί καθιερώθηκε
ὁ ἐτήσιος ἐορτασμός τῆς μνήμης του κατά τήν
ἡμερομηνία τῆς ὁσιακῆς του κοιμήσεως.

Τό συγγραφικό ἔργο τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου
εἶναι ἡ πολύτιμη παρακαταθήκη πού μᾶς ἄφη-
σε καί εἶχε ἐκτιμηθεῖ ἀπό πολύ νωρίς. Ὁ Ὀνού-
φριος ὁ Ἰβηρίτης στόν «Βίον ἐν Συνόψει» τοῦ
Ἁγίου Νικοδήμου ἀναφέρει (κατά τό ἔτος
1819): «Ἦταν δέ κατά τόν τρόπο ἀπλός καί
ἀνεξίκακος, κατά τήν συμπεριφορά γλυκύς καί
χαριτωμένος, ἀκτῆμων καί ἀρκετά ἀπερίσπα-
στος. Εἶχε δέ τόση δυνατότητα μνήμης ὥστε
μποροῦσε νά ἀπαγγεῖλει ὁλόκληρα κεφάλαια
τῆς Γραφῆς, μνημονεύοντας ἐδάφια ρητῶν καί
σελίδες, φέρνοντας μαρτυρίες καί γνῶμες πα-
τέρων, ἀναφέροντας τοὺς τόπους τῶν λόγων
καί τῶν τόμων ἀπ' ὅπου ἐλήφθησαν, γνωρίζον-
τας ὅλα αὐτά ἀπό μνήμης χωρίς νά ἀστοχεῖ».

Ταῖς τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικοδήμου
ἀγίαις πρεσβεΐαις Χριστέ ὁ Θεός ἐλέησον καί
σῶσον ἡμᾶς.

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Ἀπολογία ὑπέρ τοῦ ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἀοράτου Πολέμου κειμένου σημειώματος περί τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου

(συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου τεύχους)

Πρός δέ τό β' ἀποκρίνομαι, ὅτι ὄχι μόνον πώς ὁλος ὁ κόσμος, νοητός τε καί αἰσθητός, ἐγινε διά τό τέλος τοῦτο, ἤτοι διά τήν Κυρίαν Θεοτόκον, καί ἡ Κυρία Θεοτόκος ἐγινε πάλιν διά τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καθώς τοῦτο τρανῶς καί ἀριδιήλως παρίστησεν ὁ σοφός καί θεολογικώτατος Ἰωσήφ ὁ Βρυέννιος, οὕτως ἐπὶ λέξεως λέγων: «Καί ἵνα συνελῶν εἶπω, τό πᾶν τοῦ σκοποῦ καί παντός τοῦδε τοῦ κόσμου καί πάσης τῆς κτίσεως πάντων στοιχείων καί πασῶν τῶν γενεῶν, παντός δέ γένους ἡμῶν καί πάσης ἀνθρώπων φυλῆς, ἀπάντων αἰώνων καί πασῶν τῶν ὥρων, τό ἄνθος μέν ἡ Δέσποινα Θεοτόκος, ὁ ὠραιότατος δέ καρπός (λέγω δέ κατά τό ἀνθρώπινον) ὁ Υἱός ἐστιν αὐτῆς ὁ μονογενής» (Λόγ. β' εἰς τόν Εὐαγγελισμόν, τόμ β' σελ. 143). Οὐ μόνον, λέγω, τοῦτο ἀποκρίνομαι, ἀλλά καί πρὸς τούτοις, πώς ὁλος ὁ νοητός καί αἰσθητός κόσμος διά τοῦτο τό τέλος προεγνωρίσθη ἀπ' αἰῶνος καί προωρίσθη. Πόθεν δῆλον; ἀπό τῶν ἐξῆς ρηθησομένων. Αἱ μὲν γάρ θεῖαι Γραφαί μαρτυροῦσιν ὅτι τό μυστήριον τῆς ἐνσάρκου τοῦ Θεοῦ Λόγου οἰκονομίας εἶναι ἀρχή ὅλων τῶν ὁδῶν τοῦ Κυρίου, ὅτι εἶναι πρῶτον πάντων τῶν κτισμάτων, καί ὅτι αὐτό προωρίσθη πρό τοῦ προορισμοῦ πάντων τῶν σωζομένων· τά δέ ρητά τῶν Γραφῶν, δι' ὧν μαρτυρεῖται, ταῦτά εἰσι· τό «Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ, εἰς ἔργα αὐτοῦ». «Πρό τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με» (Παρ. η' 22, 23)· τό «Ὁς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως» (Κολ. α' 15). (Καί ὅρα ὅτι οὐκ εἶπεν ἐνταῦθα ἀπλῶς κτίσεως, ἀλλά πάσης κτίσεως· ἤτοι καί νοητῆς καί αἰσθητῆς)· καί τό «Ὁς προώρισεν συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τό εἶναι αὐτόν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς» (Ρωμ. η' 29). Καί ταῦτα μὲν τά τοῦ θεσπεσίου Παύλου.

Συμφωνοῦσι δέ ταῖς θεαῖς Γραφαῖς καί πολλοί τῶν θείων Πατέρων· τά γάρ ἀνωτέρω ρητά οὗτοι ἐρμηνεύοντες, τό «Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ», καί τό «Πρωτότοκος πάσης κτίσεως», λέγουσιν ὅτι ἐννοοῦνται ταῦτα διά τόν Ἰησοῦν Χριστόν, ὄχι κατά τήν θεότητα, διότι καθ' ὃ Θεός, ὁμοούσιος ὢν καί συναΐδιος τῷ Πατρί, οὔτε ἐκτίσθη ὑπό τοῦ Θεοῦ, οὔτε εἶναι τό πρῶτον τῶν κτισμάτων, καθώς ἐβλασφήμει ὁ Ἄρειος· ἀλλά ἐννοοῦνται κατά τήν ἀνθρωπότητα, τήν ὁποίαν δηλαδή πρό παντός ἄλλου πράγματος προεῖδεν ὁ Θεός ἀρχὴν τῶν θείων του αἰδίων ὁρισμῶν, πρῶτον πάντων τῶν ποιημάτων· οἱ Πατέρες δέ οὗτοι εἶναι ὁ μέγας Ἀθανάσιος κατὰ Ἀρειανῶν (Λόγ. γ' καί δ'), Κύριλλος ὁ Ἀλεξανδρείας βιβλίῳ δ' τῶν θησαυρῶν (κεφ. δ', ζ' καί η'), καί ὁ θεῖος Αὐγουστίνος βιβλ. περὶ Τριάδος.

Ὅτι δέ ὁ προορισμός τοῦ Χριστοῦ ἀρχὴ ἐστὶ τοῦ προορισμοῦ πάντων τῶν σωζομένων, μαρτυρεῖ μὲν ὁ Ἀπόστολος εἰπὼν ἀνωτέρω· «Οὓς προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ»· συνομολογεῖ δέ καί ὁ Οἰκουμένιος τό ρητόν ἐρμηνεύων· «Ὅπερ ἐστὶ, φησὶν, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ κατὰ φύσιν ἐν τῇ ἐνανθρωπήσει (δῆλον δέ, ὡς ἅγιος καί ἀναμάρτητος), τοῦτο καί αὐτοὶ γεγόνασι κατὰ χάριν· εἰκόνα δέ τοῦ Υἱοῦ τήν οἰκονομίαν καλεῖ, καί τό ἐντεῦθεν αὐτοῦ σῶμα»· τήν εἰκόνα ταύτην, τήν ἐν ἀγιασμῷ ζωὴν, καί τήν πρὸς πᾶν ὁτιοῦν ἀμώμητον πολιτείαν ἡρμήνευσεν καί ὁ Ἀλεξανδρείας Κύριλλος παρὰ τῷ Οἰκουμένιῳ· καί ὁ Κορέσιος δέ ἐν τῷ περὶ προορισμοῦ, πλατύτερον τό δόγμα τοῦτο ἐκτίθεται.

Λέγει δέ καί ὁ θεοφόρος Μάξιμος ἐν τῇ ἐξηκοστῇ λύσει τῶν Ἀπόρων περὶ τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως ταῦτα· «Τοῦτό ἐστι τό μέγα καί ἀπόκρυφον μυστήριον· τοῦτό ἐστι τό μακάριον, δι' ὃ τά πάντα συνέστησαν τέλος· τοῦτό ἐστιν ὁ τῆς ἀρχῆς τῶν ὄντων προεπινοούμενος θεῖος σκοπός, ὃν ὀρίζοντες εἶναι φαμεν πρεπινοούμενον, τέλος, οὐ ἔνεκα μὲν τά πάντα, αὐτό δέ,

οὐδενός ἔνεκα· πρὸς τοῦτο τὸ τέλος ἀφορῶν, τὰς τῶν ὄντων ὁ Θεὸς παρήγαγεν οὐσίας· τοῦτο κυρίως ἐστὶ τὸ τῆς προνοίας καὶ τῶν προνοουμένων πέρας, καθ' ὃ εἰς τὸν Θεόν, ἢ τῶν ὑπ' αὐτοῦ πεπονημένων ἐστὶν ἀνακεφαλαίωσις· τοῦτο ἐστὶ τὸ πάντας περιγράφον τούς αἰώνας καὶ τὴν ὑπεράπειρον καὶ ἀπειράκις ἀπείρως προϋπάρχουσαν τῶν αἰώνων, μεγάλην τοῦ Θεοῦ βουλήν ἐκφαίνον μυστήριον, ἧς γέγονεν Ἄγγελος αὐτός ὁ κατ' οὐσίαν τοῦ Θεοῦ Λόγος γενόμενος ἄνθρωπος καὶ αὐτόν, εἰ θέμις εἰπεῖν, τὸν ἐνδότατον πυθμένα τῆς πατρικῆς ἀγαθότητος φανερόν καταστήσας, καὶ τὸ τέλος ἐν ἑαυτῷ δείξας, δι' ὃ τὴν πρὸς τὸ εἶναι σοφῶς ἀρχὴν ἔλαβον τὰ πεπονημένα» (ὡς εἶπομεν εἰς τὸ ια' κεφάλαιον τοῦ παρόντος βιβλίου εἰς τὸν ε' τόπον τῶν πνευματικῶν ἡδονῶν). Ἀκούεις; πῶς διὰ τὸ μυστήριον τοῦτο ὅλα τὰ πάντα καὶ προεγνώσθησαν καὶ προωρίσθησαν καὶ ἐγένοντο, αὐτὸ δὲ δι' οὐδὲν τέλος, οὔτε προεγνώσθη, οὔτε προωρίσθη, οὔτε ἐγένετο;

Τὰ αὐτὰ δὲ σχεδὸν τῷ θεοφόρῳ Μαξίμῳ θεολογεῖ καὶ ὁ μέγας τῆς Θεσσαλονίκης Γρηγόριος ἐν τῷ εἰς τὰ Φῶτα λόγῳ, οὕτω φράζων αὐτολεξεῖ· «Εἰπὼν δὲ ὁ Πατὴρ περὶ τοῦ κατὰ σάρκα βαπτισθέντος, οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ εὐδόκησα, ἔδειξεν, ὅτι τὰ ἄλλα πάντα, τὰ διὰ τῶν προφητῶν πρότερον ἐκεῖνα, αἱ νομοθεσίαι, αἱ ἐπαγγελίαι καὶ νόμοι, ἀτελεῖς ἦν καὶ οὐ κατὰ προηγουμένον τοῦ Θεοῦ θέλημα ἐλέχθησαν καὶ ἐτελέσθησαν, ἀλλὰ πρὸς τὸ νῦν τέλος ἐβλεπον· καὶ διὰ τοῦ νῦν τελεσθέντος, κάκεῖνα ἐτελειώθησαν. Καὶ τί λέγω τὰς διὰ τῶν προφητῶν νομοθεσίας, τὰς ἐπαγγελίας, τὰς νόμους; Καὶ ἡ ἀπαρχὴ γάρ καταβολὴ τοῦ κόσμου, πρὸς τοῦτον ἐβλεπε, τὸν κάτω μὲν ὡς υἱὸν ἀνθρώπου βαπτιζόμενον, ἄνωθεν δὲ Υἱὸν ἀγαπητὸν μόνον μαρτυρούμενον Θεοῦ, δι' ὃν τὰ πάντα, καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, καθ' ἃ φησιν ὁ Ἀπόστολος. Οὐκοῦν καὶ ἡ ἀπ' ἀρχῆς παραγωγή τοῦ ἀνθρώπου, δι' αὐτόν κατ' εἰκόνα πλασθέντος τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῇ ποτε χωρῆσαι τὸ ἀρχέτυπον· καὶ ὁ ἐν τῷ παραδείσῳ παρά Θεοῦ νόμος, δι' αὐτόν. Οὐ γάρ ἂν ἔθηκεν ὁ θεὸς εἴπερ ἔμελλεν εἰσάπαν διαμένειν ἀτέλεστος· καὶ τὰ μετ' αὐτόν ὑπὸ Θεοῦ εἰρημένα καὶ τετελεσμένα, σχεδὸν πάντα δι' αὐτόν. Εἰ μὴ τις ἐρεῖ καλῶς, καὶ τὰ ὑπερκόσμια πάντα, τὰς ἀγγελικάς, λέγω, φύσεις τε καὶ τάξεις, καὶ τὰς ἐκεῖ θεσμοθεσίας πρὸς τοῦτο τείνειν ἀπ' ἀρχῆς τὸ τέλος, τὴν θεανδρικὴν οἰκονομίαν, λέγω, ἡ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους διηκόνισαν· εὐδοκία γάρ ἐστὶ τὸ προηγουμένον καὶ ἀγαθὸν τοῦ Θεοῦ καὶ τέλειον θέλημα· οὗτος δὲ ἐστὶ μόνος, ᾧ εὐδοκεῖ καὶ ἐπαναπαύεται καὶ ἀρέσκειται τελέως ὁ Πατὴρ· ὁ θαυμαστός αὐτοῦ σύμβουλος· ὁ τῆς μεγάλης αὐτοῦ βουλῆς Ἄγγελος· ὁ παρ' αὐτοῦ τοῦ οἰκείου Πατρὸς ἀκούων καὶ καλῶν καὶ τοῖς ὑπακούουσι παρέχων ζωὴν αἰώνιον». Ἀκούεις ὅτι ὁ Θεὸς διὰ τοῦτο ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἑαυτοῦ, ἵνα δυνηθῇ νὰ χωρέσῃ τὸ ἀρχέτυπον διὰ

τῆς ἐνανθρωπήσεως; Ὅθεν καὶ σύνδεσμον τοῦ νοητοῦ καὶ αἰσθητοῦ κόσμου, καὶ ἀνακεφαλαίωσιν καὶ ἐπίλογον ὅλων τῶν κτισμάτων ἔκτισεν ὁ Θεός τὸν ἄνθρωπον διὰ τοῦτον τὸν σκοπὸν, ἵνα ἐνωθεῖς μετ' αὐτοῦ, ἐνωθῇ μετ' ὅλων τῶν κτισμάτων, καὶ ἀνακεφαλαιωθῶσιν ἐν τῷ Χριστῷ οὐράνια καὶ ἐπίγεια, ὡς λέγει ὁ Παῦλος· καὶ κτίστης καὶ κτίσις γένηται ἐν καθ' ὑπόστασιν, κατὰ τὸν θεοφόρον Μάξιμον. Ὅτι δὲ ἡ τοῦ Θεοῦ ἐνανθρώπησις ἦτον ἀναγκαία, μαρτυρεῖ ὁ θεὸς τῆς Ἀλεξανδρείας Κύριλλος, εἰπὼν περὶ τῆς Μεταμορφώσεως (ἐν κεφ. ιζ' τοῦ κατὰ Ματθαῖον). «Ἡ μὲν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς φωνή, καλὴ τε καὶ ἀξιάγαστος· ἀκράτῳ δὲ ἢ κατεχόμενοι δέματι πίπτουσιν οἱ μαθηταί· ἵνα δὲ πάλιν καὶ διὰ τοῦτο μάθωμεν, ὡς ἀναγκαιοτάτῃ τοῖς ἐπὶ γῆς ἢ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἀναπέφονται μεσιτεία, νοουμένη δηλαδὴ κατὰ τὸν τῆς ἐνανθρωπήσεως τρόπον· εἰ γάρ μὴ γέγονε καθ' ἡμᾶς, τίς ἂν ἡμῶν ἠνεγκεν ἄνω προσβάλλοντα Θεόν καὶ τὴν ἄφατον αὐτοῦ δόξαν, οὐδενὶ τάχα τῶν γεννητῶν φορητὴν, ἐμφαίνοντα; φῶς γάρ αὐτόν οἰκεῖν ἀπρόσιτον, καὶ ὁ μακάριος ἔφησε Παῦλος» (παρὰ τῇ Σειρ. τοῦ κατὰ Ματθ.).

Ἀλλὰ καὶ ὁ ἱερός Αὐγουστίνος, λέγει ἐν τῷ Ἐγχειριδίῳ (κεφ. κς'), ὅτι διὰ τοῦτο ἔλαβε σῶμα καὶ ὁ Θεός, διὰ νὰ μακαρισθῇ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου· ἡ ψυχὴ διὰ τῆς θεότητός του καὶ τὸ σῶμα διὰ τῆς ἀνθρωπότητός του. Καὶ ἀφήνω νὰ λέγω, ὅτι καὶ αἱ τάξεις τῶν ἀγγέλων χρειαν εἶχον τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας, ὅχι μόνον ἵνα δι' αὐτῆς λάβωσι τὴν ἀτρεψίαν· πρό γάρ ταύτης οὐκ εἶχον αὐτὴν κατὰ τὴν γνώμην πολλῶν θεολόγων), ἀλλ' ἵνα δι' αὐτῆς καὶ χωρητικώτεροι γένωνται, καὶ τραυτέρων ἀκολουθῶς ἀπολαύωσι τῶν θεαρχικῶν ἐλλάμψεων καὶ μυστηρίων. Ὅθεν εἶπεν ὁ σοφὸς Θεοδώρητος, ὅτι οἱ ἄγγελοι μετὰ τὴν ἐνσάρκωσιν βλέπουσι τὸν Θεόν, οὐκ ἐν ὁμοιώματι τῆς δόξης ὡς πρότερον, ἀλλ' ἀληθεῖ καὶ ζῶντι τῆς σαρκὸς καλύμματι· καὶ διὰ τοῦτο ὁ Παῦλος κεφαλὴν εἶπε τὸν Χριστόν (καθ' ὃ ἄνθρωπον δηλ.) ὑπὲρ πάντα· ἢ ὡς ὁ θεὸς Ἰερώνυμος γράφει ὑπὲρ πᾶσαν τὴν ἐκκλησίαν, ἀγγέλων δηλ. καὶ ἀνθρώπων (Εφ. α' 22)· λέγει δὲ καὶ ὁ Ἀρεοπαγίτης Διονύσιος περὶ τῶν ἀγγέλων ταῦτα· «τῆς δὲ Ἰησοῦ κοινωνίας ὡσαύτως ἡξιωμένας, οὐκ ἐν εἰκόσιν ἱεροπλάστοις μορφωτικῶς ἀποτυποῦσιν (ἥτοι ἀποτυπούσαις) τὴν θεουργικὴν ὁμοίωσιν, ἀλλ' ὡς ἀληθῶς αὐτῷ πλησιαζούσας ἐν πρώτῃ μετουσίᾳ τῆς γνώσεως τῶν θεουργικῶν αὐτοῦ φώτων» (κεφ. ζ' περὶ οὐραν. ἱεραρχ.). Ἐφη δὲ καὶ ὁ ἅγιος Ἰσαάκ· «Πρὸ τῆς ἐνσάρκου ἐπιδημίας τοῦ Χριστοῦ οὐκ ἦν αὐτοῖς (τοῖς ἀγγέλοις δηλ.) κατ' ἐξουσίαν, ὥστε εἰσιέναι πρὸς ταῦτα τὰ μυστήρια, ὅτε δὲ ἐσαρκώθη ὁ Λόγος, ἠνοίχθη αὐτοῖς θύρα ἐν τῷ Ἰησοῦ» (λόγ. πδ').

(συνεχίζεται)

ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΟΥΣΙΩΔΗ

✓ Η Ίερά Σύνοδος της Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. κατά τήν συνεδρίασιν τῆς 2/15 Ἰουλίου 2009 εἰς τήν Ἱ.Μ. Παναχράντου Μεγάρων ὑπό τήν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου ἀπεφάσισε τόν διορισμόν τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Γρηγορίου Ταυλαρίου ὡς Πρακτικογράφου αὐτῆς κατά τό ἄρθρον 21 τοῦ Κανονισμοῦ Συνεδριάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

✓ Κατά τήν αὐτήν συνεδρίασιν ἡ Ἱερά Σύνοδος συνεζήτησε τήν αἴτησιν ἀποκαταστάσεως τοῦ πρώην κληρικοῦ τῆς Ἐκκλησίας μᾶς Σωτηρίου Πρασίνου. Ὁ κ. Πράσιнос μετά τήν πρό τριῶν ἐτῶν καθαίρεσιν αὐτοῦ περιῆλθε διαφόρους παρασυναγωγάς καί ἐσχάτως ἐπεθύμησε νά ἐπανέλθῃ εἰς τήν κανονικήν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ., αἰτοῦμενος συγγνώμην «διά ὅ,τι ἔπραξε κατά τῆς Ἱ. Συνόδου καί ἐν γένει κατά ὁλοκλήρου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος», ὅπως χαρακτηριστικῶς ἀνέφερε, καί ἀνακαλῶν τās κατηγορίας τās ὁποίας εἶχε συμπεριλάβει εἰς τήν ἀποτείχισιν αὐτοῦ. Ἡ Ἱερά Σύνοδος, ὅμως, λαβοῦσα ὑπ' ὅσιν τό ἄσφατον τοῦ αἰτοῦντος ἀπέρριψε τό αἶτημα. Κατόπιν τούτου, ὁ «μετανοήσας» κ. Πράσιнос ἀνεκάλεσε τήν μετάνοιάν του!

✓ Τήν Πέμπτην 3/16-7-2009, εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἀγίου Νικολάου Παιανίας συνεδρίασεν τό Πρωτοβάθμιον διά Πρεσβυτέρους Συνοδικόν Δικαστήριον ὑπό τήν Προεδρίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Διαυλείας κ. Ἀκακίου καί ἐξέδωσε τās κάτωθι ἀποφάσεις:

α) Τόν Πρεσβύτερον Νικήταν Δεσποτίδην τοῦ Μεθοδίου (Νικολάου), κατηγορούμενον ἐπὶ ἐγκαταλείψει ἐφημεριακῆς θέσεως καί αὐτο-ἀποσηματισμῶ, ἐδίκασεν ἐρήμην, ἔκρινεν ἔνοχον καί ἐπέβαλεν εἰς αὐτόν τό ἐπιτίμιον τῆς καθαιρέσεως ἀπό τήν ἱερωσύνην καί ἐπαναφορᾶς αὐτοῦ εἰς τās τάξεις τῶν λαϊκῶν.

β) Τόν Πρεσβύτερον Ἀνάργυρον Μπαλίταν κατηγορούμενον ἐπὶ ἐγκαταλείψει ἐφημεριακῆς θέσεως καί νεοημερολογισμῶ, ἐδίκασεν ἐρήμην, ἔκρινεν ἔνοχον καί ἐπέβαλεν εἰς αὐτόν τό ἐπιτίμιον τῆς καθαιρέσεως ἀπό τήν ἱερωσύνην καί ἐπαναφορᾶς αὐτοῦ εἰς τās τάξεις τῶν λαϊκῶν.

γ) Τόν Ἀρχιμανδρίτην Ἰάκωβον Λάμπρου τοῦ Μιχαήλ κατηγορούμενον ἐπὶ ἀποσχίσει καί νεοημερολογισμῶ, ἐδίκασεν ἐρήμην, ἔκρινεν ἔνοχον καί ἐπέβαλεν εἰς αὐτόν τό ἐπιτίμιον τῆς καθαιρέσεως ἀπό τήν ἱερωσύνην καί ἐπαναφορᾶς αὐτοῦ εἰς τās τάξεις τῶν μοναχῶν.

δ) Τόν Ἱερομόναχον Ἰωάννην Ρένταν τοῦ Φωτίου,

κατηγορούμενον ἐπὶ κανονικοῖς παραπτώμασι, ἐδίκασεν ἀντιωλία, ἔκρινεν ἔνοχον καί ἐπέβαλεν εἰς αὐτόν τό ἐπιτίμιον τῆς καθαιρέσεως ἀπό τήν ἱερωσύνην καί ἐπαναφορᾶς αὐτοῦ εἰς τās τάξεις τῶν μοναχῶν.

✓ Ὅπως δημοσιεύει τό Πρακτορεῖον Ἐκκλησιαστικῶν Εἰδήσεων gomfea.gr στίς 25.06.09 (ν.ῆ.) ἐστάλη ἀπό τό Φανάριον διά τήν ἑορτή τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου (κατά τό παπικόν ἑορτολόγιον) εἰς τό Βατικανόν ἀντιπροσωπεῖα κληρικῶν μέ ἐπικεφαλῆς τόν νεοημερολογίτην Μητροπολίτην Γαλλίας κ. Ἐμμανουήλ. Τοῦτο γίνεται κάθε ἔτος κατά τήν ἐπικρατήσαν πρακτικήν ἀπό τήν ἡμέραν τῆς ἄρσεως τῶν ἀναθεμάτων καί ἔπειτα. Τό ἀντίστοιχον γίνεται καί κατά τήν ἑορτήν τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου ὁπότε ἀποστέλλεται ἀντιπροσωπεῖα τοῦ Βατικανοῦ εἰς τό Φανάριον.

«Στήκετε», λοιπόν, «καί κρατεῖτε τās παραδόσεις» κύριοι τοῦ Φαναρίου, τās ὁποίας παρελάβετε ἀπό τούς προκατόχους σας τῶν τελευταίων δεκαετιῶν. Μόνον πού δέν πρόκειται διά τās ἱεράς παραδόσεις τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀλλά διά τήν ἐσχάτως ἐπικρατήσαν ἀντι-παράδοσιν τῶν Οἰκουμενιστῶν.

Ἀπό τήν αὐτήν πηγὴν (δημοσίευμα τῆς 27.06.09) πληροφορούμεθα ὅτι διά τήν αὐτήν ἑορτήν ὁ κ. Βαρθολομαῖος μετέβη εἰς Ἀντιόχειαν ὅπου κατά τό κατ'ἀρτίον πρόγραμμα:

«Στίς 19:00 θά τελεστῇ ὁ Πανηγυρικός Ἑσπερινός στὸν Ἱερό Ναὸ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου στήν Ἀντιόχεια, ὅπου θά παρευρεθοῦν ἐπίσης ὁ Νούτσιος τοῦ Βατικανοῦ στήν Ἀγκυρα, Ἀρχιεπίσκοπος Θουρίου κ. Ἀντώνιος Lucibello καθὼς καί ἐπίσημη Ἀντιπροσωπεῖα ἀπὸ τό Βατικανό.

Νά σημειωθεῖ, πὼς ἡ Ἀντιπροσωπεῖα τοῦ Βατικανοῦ βρίσκεται στήν Ἀντιόχεια γιὰ νά ἐορτάσῃ τήν λήξιν τοῦ «ἔτους Ἀποστόλου Παύλου», πού εἶχε ἀνακηρύξει πέρυσι ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία.

Οἱ ἐορτασμοὶ γιὰ τήν λήξιν τοῦ ἔτους Ἀποστόλου Παύλου θά λάβουν χώρα τήν Δευτέρα, 29 Ἰουνίου στήν Ταρσό τῆς Κιλικίας, ὅμως πληροφορηθέντες ὅτι ἔρχεται ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης στήν γειτονικὴ Ἀντιόχεια θά ἔρθουν ὅλοι γιὰ νά πάρουν τήν εὐχή του."

Ὅποια ἀπήχησιν ἔχει παρὰ τοῖς λατίνοις ἡ προσωπικότης τοῦ κ. Βαρθολομαίου! Ἐσπευσαν ἀπὸ τήν Ταρσὸν τῆς Κιλικίας εἰς τήν Ἀντιόχειαν διά νά λάβουν τήν εὐχήν του καί νά συμπροσευχηθοῦν μετ' αὐτοῦ εἰς τόν Ἑσπερινόν τῆς ἑορτῆς καί μετὰ ἐέστρεψαν εἰς τήν Ταρσόν!

✓ Τό Εὐρωπαϊκόν Δικαστήριον Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων τοῦ Στρασβούργου, προσφάτως ἀπεφάνθη ὅτι: «οἱ Βουλγαρικές ἀρχές παραβίασαν τήν Ὁρθοσκευτική ἐλευθερία ἀναγνωρίζοντας μέ εἰδική νομοθεσία, τήν Βουλγαρική Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μέ ἐπικεφαλῆς τόν Πατριάρχη Μάξιμο ὡς μοναδικό νόμιμο ἐκπρόσωπο τῆς Ὁρθοδοξίας στήν χώρα» (ἔ.ἀ. 14.07.09).

Εἶναι ἐξόχως ἐνδιαφέρουσα ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου καί ἐνδεχομένως νά τύχη εὐρυτέρας ἐφαρμογῆς καί ὄχι μόνον ἐν Βουλγαρίᾳ, δεδομένου ὅτι καί ἐν Ἑλλάδι ἡ νομοθεσία μεροληπτεῖ ὑπέρ τῆς κρατοῦσης Ἐκκλησίας ἀδικοῦσα τοὺς Γ.Ο.Χ..

✓ Εἰς συνέντευξίν του πρὸς τόν δημοσιογράφον κ. Αἰμίλιον Πολυγένην (ἔ.ἀ. 17.07.09) ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Τμήματος τῶν Ἐξωτερικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχέσεων τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, Πρωθιερεὺς π. Νικόλαος Μπαλασῶφ ἔδωσε τινὰς ἀπαντήσεις ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος. Κατωτέρω παραθέτομεν ἐν ἀπόσπασμα τῆς συνεντεύξεως:

"Αἰμίλιος Πολυγένης: Π. Νικόλαε σέ δηλώσεις μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Πατριάρχου στήν Τουρκία, ἀναφέρατε ὅτι τὸ ποίμνιο τῶν Ρώσων στήν Τουρκία συνεχῶς αὐξάνεται, ἐνῶ τῶν Ἑλλήνων καθημερινὰ μειώνεται. Κάποιοι σχολιάζοντας τίς δηλώσεις σας, ἀνέφεραν πὺς ἡ λογικὴ τῆς Ἐκκλησίας δέν ἔχει νά κάνει μέ ἀριθμούς, νούμερα καί στατιστικές. Πὺς τὸ σχολιάζετε αὐτό;

π. Νικόλαος: Σύμφωνα μέ τὰ εὐαγγελικά ιδεώδη ἓνας γνήσιος ποιμένας ὄχι μόνον ξέρεي πόσα πρόβατα ἔχει ἀλλὰ "καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα", δηλαδή τὰ γνωρίζει ὅλα.

Βεβαίως στή πραγματικότητα δέν εἶναι πάντα ἐφικτό, ἀλλὰ τὰ ιδεώδη εἶναι ἀκριβῶς αὐτά. Αὐτὸ ἦταν σχετικὰ μέ τὸ ρόλο τῶν στατιστικῶν.

"Ὅσον ἀφορᾷ τήν Τουρκία, ὄντως ὅπως μᾶς ἐνημέρωσαν οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ τουρκικοῦ κράτους, σήμερα **στήν Τουρκία διαμένουν 1500 Ἕλληνες ὀρθόδοξοι χριστιανοί.**

Εἶναι κοινὸς μας πόνος ὅτι τὸ τόσο πολυάριθμο κάποτε ἑλληνικὸ ποίμνιο τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, μειώθηκε τόσο δραματικά ὡς ἀποτέλεσμα τῶν τραγικῶν γεγονότων τοῦ παρελθόντος."

Ὁ ἀριθμὸς τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ βέβαια δέν ἐπηρεάζει καθόλου τὸ κανονικὸ καθεστὼς τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, τὸ ὅποιο συνεχίζει νά ἀπολαμβάνει πρωτεῖα τιμῆς καθιερωμένα ἀπὸ τήν ἱστορικὴ παράδοση καί ἀποφάσεις τῶν Συνόδων.

Ἀλλὰ ἡ μείωση τοῦ ποιμνίου, ἡ ὁποία συνεπάγεται μέ τή μείωση τῆς οἰκονομικῆς ἐνίσχυσης φυσικὰ δημιουργεῖ δυσκολίες στή κατάσταση τοῦ Πατριαρχείου καί στήν ἴδια τήν Τουρκία, γιὰ τήν διατήρηση τῶν

ναῶν καί ἱερῶν σεβασμάτων τῆς Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως.

Μέ ὅλα αὐτά, **τήν Τουρκία κάθε χρόνο ἐπισκέπτονται 3 ἑκατομμύρια τουρίστες ἀπὸ τή Ρωσία**, ὅπως πληροφορηθήκαμε ἀπὸ τόν κ. Ἑρντογάν. Κατά τήν πλειονοψηφία εἶναι ὀρθόδοξοι χριστιανοί. Καί πρέπει νά προσθέσουμε ἀκόμα καί πολλοὺς Οὐκρανούς, Μολδαβούς, Λευκορώσους.

Ἐπιπλέον μόνο στήν περιοχή τῆς Ἀττάλειας ἔχουν καταχωρηθεῖ μόνιμα περισσότεροι ἀπὸ 15 χιλιάδες ἀνθρώπους πού κατάγονται ἀπὸ τή Ρωσία, ἐνῶ ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν σλαβικῶν πληθυσμῶν στή σημερινή Τουρκία ἀνέρχεται σέ δεκάδες χιλιάδες.

Κατὰ τήν ἐπίσκεψή του, ὁ Πατριάρχης Κύριλλος εἶπε εὐθεία στόν Συνάδελφο του:

"Ἀγιώτατε, τώρα εἶναι τὸ ποίμνιο σας!" Καί ἔχουμε παρηγοριά ὅτι οἱ συμπατριῶτες μας μέ τήν ἔλευσίν τους στήν Τουρκία ἀναπλήρωσαν κατὰ κάποιον τρόπο τή μείωση τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ.

Ἀλλὰ ἡ κοινὴ μας μέριμνα εἶναι νά ρυθμίσουμε τήν διαποίμανσή τους, πρᾶγμα γιὰ τὸ ὁποῖο μᾶς παρακαλᾶνε συνεχῶς τὰ τελευταῖα χρόνια. Εἶναι πολὺ καλὸ ὅτι μέ τήν εὐλογία τοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου καί κατόπιν αἰτήματος ἀκόμα τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Μόσχας καί πασῶν τῶν Ρωσιῶν Ἀλεξίου φέτος **γιά πρώτη φορά τελέστηκε ἡ σλαβονικὴ πασχαλινὴ ἀκολουθία στήν Ἀττάλεια."**

"Ὅπως ἀντιλαμβάνονται οἱ ἀγαπητοὶ ἀναγνώσται, ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ ἀνταγωνισμοῦ διὰ τὰ πρωτεῖα μεταξύ τῶν Πατριαρχῶν Μόσχας καί Κωνσταντινουπόλεως, ὁ δημογραφικὸς παράγων πρόκειται νά διαδραματίσῃ σημαντικὸν ρόλον. Ἡ προοδευτικὴ μείωσις μέχρι ἐξαφανίσεως τῶν Ἑλλήνων Ὁρθόδοξων εἰς τήν Τουρκίαν καί ἡ συνεχιζομένη αὐξησης μέ ραγδαῖον ρυθμὸν τοῦ Ρωσορθόδοξου στοιχείου κάποιαν στιγμὴν εἰς τὸ μέλλον θά καταστήσῃ -ὅπως προσδοκεῖ ἡ Μόσχα- τὸ Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως ἐν Σλαβικόν Πατριαρχεῖον, "κατ' εἰκόνα καί ὁμοίωσιν" τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, ὅμοιον, ἴσως καί χεῖρον, αὐτοῦ εἰς οἰκουμενιστικὴν κακοδοξίαν.

✓ Τὴν Κυριακὴν 9/22 Νοεμβρίου 2009, στὸν Ἱ. Ν. Ἀγ. Ἀθανασίου Νέας Φιλαδελφείας, μετὰ τὸ πέρας τῆς θ. λειτουργίας θά λάβει χώρα ἡ ἐθελοντικὴ αἰμοδοσία γιὰ τήν τράπεζα αἵματος τοῦ Νεανικοῦ Ὁρθόδοξου Συνδέσμου. Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νά γίνουν ἐθελονταὶ αἰμοδότη ἄς προσέλθουν.

ΠΕΝΘΗ

Ιωάννης Συμεωνίδης

Μετέστη εις Κύριον τήν 18/31 Αυγούστου ἐνεστώτος ἔτους ὁ πάνυ ἀγαπητός εις τό κοινόν, Ἰωάννης Συμεωνίδης πρωτοψάλτης τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὑπῆρξε φυσιογνωμία ἐκλεκτή καί προπαντός ὁ ἄνθρωπος μέ πλήρη γνώσιν τῆς ἀποστολῆς του εις τόν κόσμον.

Κατήγετο ἐκ Τραπεζοῦντος καί ἤλθε παιδίον μικρόν εις τήν Ἑλλάδα μετά τῆς μητρός καί τῆς μικρῆς ἀδελφῆς του πρόσφυγες, φεύγοντες τήν μανίαν τῶν Τούρκων τό ἔτος 1922.

Ὁ πατήρ του ἐφονεύθη ὑπό τῶν Τούρκων ἐμπρός εις τά ὄμματα τῆς συζύγου του.

Ἡ γενναιοφρων χήρα μήτηρ κατέφυγεν εις τήν Ἑλλάδα διωκομένη κατά τήν μικρασιατικήν καταστροφήν καί ἐγκατεστάθη δι' ὀλίγον εις Νευροκόπιον καί μετά διετίαν εις Ἀθήνας.

Ἐπάλαισεν εις τήν ζωήν μετά πολλῶν στερήσεων καί δοκιμασιῶν διά νά ἀναθρέψῃ τά τέκνα της «ἐν παιδείᾳ καί νοουθεσίᾳ Κυρίου» ὡς εὐλαβῆς καί πιστή καί ἐπέτυχεν καθὼς μαρτυρεῖ ἐμπράκτως ὁ βίος τοῦ Ἰωάννου.

Ἔδωσε τά νάματα τῆς εὐσεβείας καί ἐκαρποφόρησεν ἡ προσπάθειά της, διότι ὁ μικρός Πάννης ἠγάπησε τήν ἐκκλησίαν καί ἐστάλη ὑπό τῆς μητρός του εις Ἅγιον Ὅρος διά νά μάθῃ τήν Βυζαντινὴν μουσικήν, ἔνθα οἱ μοναχοὶ τόν ὠνόμαζον Κουκουζέλην διά τήν καλλιφωνίαν.

Ἐπιστρέψας εις Ἀθήνας εις τήν ἡλικίαν τῆς ἐφηβίας κατέλαβε τήν θέσιν τοῦ ἱεροψάλτου εις τό ἱερόν ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εις Ταμπούρια Πειραιῶς, ἔθαν διέπρεψεν ἐπ' ἄρκετά ἔτη συγκεντρῶσας πλῆθος πιστῶν. Ἐνυμφεύθη καί ἐδημιούργησε οἰκογένειαν ἐκ τεσσάρων παιδιῶν ἐξοικονομῶν τά ἀπαραίτητα τῆς ζωῆς διά μεταφορικοῦ μέσου.

Ἐγένετο διδάσκαλος τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς

καί πολλοὶ μαθηταὶ του ἀνεδείχθησαν ἱεροψάλται.

Εἰς τήν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου διέπρεψε ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν. Ἐψαλε καί εις ἄλλους ναοὺς, εις Ἅγ. Ἀρτέμιον, εις Ἅγιον Παῦλον Κοκκινιάς εις Ἅγιον Νικόλαον Χαϊδαρίου, Ἅγιον Νικόλαον Κορυδαλλοῦ, Εὐαγγελίστριαν καί Ἅγ. Πάντας Θηβῶν καί εις πολλὰς πανηγύρεις Ναῶν καί Ἱερῶν Μονῶν, ὡς τῆς Ὁσίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου, Παναχράντου Μεγάρων, Ἅγ. Ἰωάννου Λουτρακίου, κ.ἄ. καί τελευταίως εις Ἱ. Μονὴν Γοργοεπηκόου Οἰνῆς.

Τὰ ἐκκλησιάσματα θά ἐνθυμῶνται πάντα τήν ψαλτικήν του, τήν καλωσύνην πού ἐμαρτύρει τό πρόσωπόν του καί τήν εὐθύτητα τοῦ χαρακτήρος του.

Ἐκοιμήθη εις ἡλικίαν 89 ἐτῶν σχεδόν ἱστάμενος κατόπιν μιᾶς ἡμέρας ἀδιαθεσίαν. Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἐψάλη εις τόν Ἱ. Ναόν Ἅγ. Νικολάου Χαϊδαρίου.

Μετέστη εις τήν αἰωνιότητα διά νά συνεχίσῃ τήν ἱεροψαλτικήν του μετά τῶν Ἀγγέλων.

Ἡ Ἐκκλησία ἐκφράζει συλλυπητήρια εις τήν οἰκογένειάν του καί εὐχεται αἰωνίαν τήν μνήμην του.

Πρεσβυτέρα Σταματίνα Μπέση

Τήν Παρασκευή 25 Ἀπριλίου 2009 καί μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, ἀπεβίωσε ἡ πρεσβυτέρα Σταματίνα Μπέση, μετά ἀπό πολυήμερη ἀσθένεια. Ἡ ἀείμνηστη πρεσβυτέρα ὑπῆρξε πραγματικός διάκονος στήν φροντίδα καί ἐπιμέλεια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Πειραιῶς, τόν ὁποῖο ὑπηρέτησε μαζί μέ τόν ἀείμνηστο Πατέρα Ἀναστάσιο, ἀόκνως γιά πάνω ἀπό σαράντα ἔτη.

Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία ἐψάλλη, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερωντίου στόν ἄνωθεν Ἱερό Ναό, ὅπου καί ὁ Σεβασμιώτατος ὁμίλησε μέ τά πλέον ἀντιπροσωπευτικά λόγια γιά τό πνευματικό ἀνάστημα καί τό ἥθος τῆς ἀειμνήστου πρεσβυτέρας.

Εὐχόμαστε ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Ἰησοῦς ὅπως ἀναπαύσῃ τήν ψυχὴ τῆς δούλης αὐτοῦ.

ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΣΟΥ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΟΝ

ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

❖ Μέ ιδιαίτερη τιμή και λαμπρότητα έορτάσθηκαν την Κυριακή Γ΄ Ματθαίου 15/28 Ιουνίου τά όνομαστήρια του Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιώς και Σαλαμίνος κ. Γεροντίου. Σύμφωνα μέ τό καταρτισθέν πρόγραμμα τό απόγευμα τής παραμονής τελέσθηκε έόρτιος έσπερινός εις τόν Μητροπολιτικό Ί. Ναό Αγ. Σπυρίδωνος Σαλαμίνος, ένώ την κυριώνυμο ήμέρα ό Σεβ. Ποιμενάρχης τής Πειραιϊκής Έκκλησίας, συνιερουργών μετά του Σεβ. Μητροπολίτου Αττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου, προέστη τής ευχαριστιακής συνάξεως που τελέσθηκε εις τόν Καθεδρικό Ί. Ναό Κοιμήσεως τής Θεοτόκου Πειραιώς. Μέ άνάμικτα αισθήματα τιμής και αγάπης οί εκπρόσωποι τών τοπικών άρχών τών έκκλησιαστικών φορέων, ό ιερός κληρος και ό εύσεβής λαός, που σέβεται τόν δραστήριο ποιμενάρχη του, εύχήθηκαν από καρδιάς τό «εις πολλά έτη δέσποτα».

❖ Η έορτή τών Αγ. Αποστόλων Πέτρου και Παύλου είναι μιά ιδιαίτερη ήμέρα γιά την Ί. Μητρόπολη Αμερικής και την έλληνική όμογένεια. Την ήμέρα τής έορτής τών Αγίων όλοι μέ ιερή νοσταλγία ένθυμούνται τόν άκάματο έργάτη του Ευαγγελίου αοίδιμο Μητροπολίτη Αστορίας Πέτρο, αλλά και χαιρόνται διότι άγει τά σεπτά όνομαστήριά του ό προσφιλής ποιμενάρχης τής έν Αμερικη Γνησίας Όρθοδόξου Έκκλησίας Σεβ. Μητροπολίτης κ. Παύλος. Ό έν λόγω ιεράρχης, του όποιου ή ύγεια άργά και σταθερά βελτιώνεται, συμπαραστατούμενος υπό του Θεοφ. Έπισκόπου Θεουπόλεως κ. Χριστοδούλου και του ιεροϋ

κληρου την Κυριακή 29-6/12-7 προέστη τής θ. Λειτουργίας που τελέσθηκε εις τόν Καθεδρικό Ί. Ναό Αγ. Μαρκέλλης Αστορίας.

❖ Την Τρίτη 29-7/11-8 ήμέρα τιμής και μνήμης του Αγ. Μάρτυρος Καλλινίκου έόρτασε τά όνομαστήριά του ό Σεβ. Μητροπολίτης Αχαΐας & πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος. Ό έορτάζων ιεράρχης, σέ συνιερουργία μετά του Σεβ. Μητροπολίτου Αττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου και του Θεοφ. Έπισκόπου Μαραθώνος κ. Φωτίου, προέστη τής θ. Λειτουργίας που τελέσθηκε εις τό περικαλλές καθολικό τής Ί. Μονής Αγ. Ταξιάρχων Αθικών Κορίνθου. Μέ πηγαία αισθήματα σεβασμού και τιμής άντιπρόσωποι τών έκκλησιαστικών φορέων τών Ί. Μονών, καθώς ό ιερός κληρος και ό φιλόρτος λαός εύχήθηκαν τά δέοντα εις τόν Σεπτό ποιμενάρχη τους.

ΙΕΡΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

❖ Μέ την πρέπουσα λαμπρότητα την Κυριακή Α΄ Ματθαίου 1/14 Ιουνίου έορτάσθη ή σύναξις Πάντων τών Αγίων στον Ί. Μητροπολιτικό Ναό Αγ. Πάντων Θηβών. Τών πανηγυρικών ιερών ακολουθιών, συμπαραστατούμενος υπό του Θεοφ. Έπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου και του ιεροϋ κληρου, προέστη ό Σεβ. Μητροπολίτης Αττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

❖ Μέ μοναστηριακή τάξη έόρτασε την Κυριακή Β΄ Ματθαίου 8/21 Ιουνίου ή Ί. Μονή Γεννήσεως του Χριστου Άργους την άνάμνησιν τών έγκαινίων της. Τής ιερās πανηγύρεως προέστη ό οικείος ιεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Αχαΐας και πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος.

❖ Η ύπερφυής παράδοσις του θεομητορικού ύμνου «Αξιόν έστι» έορτάσθη μέ κάθε τιμή την Τετάρτη 11/24 Ιουνίου. Μέ κανονική άδεια του Σεβ. Μητροπολίτου Αττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου ό Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιώς και Σαλαμίνος κ. Γερόντιος προέστη τής πανηγύρεως του έορτάζοντος μετοχίου τής Πειραιϊκής Έκκλησίας ιεροϋ ήσυχαστηρίου Παναγίας Πάτρισσας Αμυγδαλέζας Σταμάτας. Εις τό πλαίσιο τής αύτης άγίας έορτής ό Σεβ. Μητροπολίτης Αττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος προέστη τών ιερών ακολουθιών του πανηγυρίζοντος ιεροϋ Ήσυ-

χαστηρίου Ἄξιόν Ἐστι Παιανίας. Ὁμοίως πανηγύρισε καί τό ἱερό παρεκκλήσιο Ἄξιόν Ἐστι Ἀνθούσης, εἰς τό ὁποῖο ἱερούργησε ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Γρηγόριος Ταυλάριος.

❖ Τήν Πέμπτη 12/25 Ἰουνίου ἐόρτασε μέ κάθε ἐκκλησιαστική τιμή καί μοναστηριακή τάξη ἡ Ἱ. Μονή Ὁσ. Ὁνουφρίου Κερατέας. Τοῦ ἱεροῦ ἐορτασμοῦ προέστη ὁ πνευματικός πατήρ καί κτήτωρ τῆς Ἱ. Μονῆς Σεβ. Μητροπολίτης Εὐρίπου καί Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος, ἐνῶ στήν θ. Λειτουργία, πού τελέσθηκε τήν κυριώνυμο ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου, ἔλαβε μέρος καί ὁ οἰκεῖος ἱεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

❖ Μέ κανονική ἄδεια τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου, τοποτηρητοῦ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Φθιώτιδος, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Μάξιμος, ὡς πνευματικός πατήρ τῆς Ἱ. Μονῆς Παναγίας Ὁδηγητρίας Μώλου, προέστη τό βράδυ τῆς Πέμπτης 19-6/2-7 ἱερᾶς ἀγρυπνίας πού τελέσθηκε πρὸς τιμή τῆς Θεοτόκου στό πλαίσιο τῆς ἐτήσιας πανηγύρεως τῆς ὡς ἄνω περίσεμνης Ἱ. Μονῆς. Ὁμοίως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας τήν παραμονή τῆς ἐορτῆς προέστη τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ καί ἐν συνεχείᾳ τῆς ἱερᾶς λιτανείας εἰς τήν πανηγυρίζουσα Ἱ. Μονή Ἀγ. Νεκταρίου-Παναγίας Ὁδηγητρίας Ἀχαρνῶν, ἐνῶ τήν κυριώνυμη ἡμέρα, κατά παράκλησιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομου, χοροστάτησε εἰς τήν θ. Λειτουργία πού τελέσθηκε στό πανηγυρίζον ἱδρυματικόν ἱερό παρεκκλήσιο Παναγίας Ὁδηγητρίας τοῦ ὁμωνύμου Γηροκομείου Γλυφάδος.

❖ Προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου ἐπανηγύρισε τήν Δευτέρα 23-6/6-7 ἡ σεμνυνωμένη ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ὁσ. Νικήτα τοῦ Θηβαίου ὁμώνυμος Ἱ. Μονή Θηβῶν.

❖ Τήν Τρίτη 24-6/7-7 καθ' ἣν ἡμέρα ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει τό Γενέθλιον τοῦ Τιμίου Προδρόμου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος ἱερούργησε εἰς τήν πανηγυρίζουσα Ἱ. Μονή Τιμίου Προδρόμου Λουτρακίου, ἐνῶ μέ κανονική ἄδεια τοῦ ὡς ἄνω ἱεράρχου ἐξάρχου τῆς Ἐκκλησίας μας εἰς τήν Εὐρώπη ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος ἐπεσκέφθη τήν γείτονα Σερβία καί προέστη τῆς ἐτησίας ἐορτῆς τῆς Ἱ. Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Νέας Στιένικ.

❖ Ἀγιοπρεπῶς ἐορτάσθη καί ἐφέτος ἡ ἁγία καί μεγάλη ἐορτή τῆς συνάξεως τῶν πανευφήμων καί πρωτοκορυφαίων Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί

Παύλου. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερόντιος προέστη τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως τοῦ ἱστορικοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Παύλου (Π. Κοκκινιάς) Δήμου Ἀγ. Ἰωάννου Ρέντη. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου καί τοῦ ἱεροῦ κλήρου, προέστη, κατά παράκλησιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομου, τήν παραμονή τῆς ἐορτῆς τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ καί ἀκολούθως τῆς λιτανεύσεως τῆς ἱερᾶς

εικόνας εις τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἀγ. Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Δάφνης. Τὴν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς ἐορτῆς εἰς τὸν ὥς ἄνω Ἱ. Ναόν, ἐξ ὀνόματος τοῦ οἰκείου ἱεράρχου Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου, χοροστάτησε ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος,

ἐνῶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος ἱερούργησε εἰς τὸν ἱστορικό Ἱ. Ναό Ἀγ. Πέτρου καὶ Παύλου Λευκτρῶν Βοιωτίας.

Μέ κάθε ἐπισημότητα ἐορτάσθη τὴν Δευτέρα 30-6/13-7 ἡ ἐτήσια πανήγυρις τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Δώδεκα Ἀποστόλων Λαρίσης. Τῆς ἱεῖρας πανηγύρεως προέστη ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Ἀθανάσιος, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου καὶ τοῦ τοπικοῦ ἱεροῦ κλήρου.

❖ Μέ ἰδιαίτερη τιμὴ καὶ εὐλάβεια ἐορτάσθη τὴν Τρίτη 1/14 Ἰουλίου ἡ μνήμη τῶν Ἀγ. καὶ ἱαματικῶν Ἀναγύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ εἰς τὸν ὁμώνυμο Ἱ. Ναό Αἰγίνης. Τῆς ἱεῖρας πανηγύρεως προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος.

Μέ τὴν ἀρμόζουσα κανονικὴ ἄδεια τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος τό βράδυ τῆς Παρασκευῆς 4/17 Ἰουλίου

προέστη ἱεῖρας ἀγρυπνίας πού ἐτελέσθη πρὸς τιμὴν τοῦ ὁσ. Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἀθῶ εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ἀγ. Μαρίνης Κερατέας.

❖ Τὴν Δευτέρα 14/27 Ἰουλίου, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου, τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου καὶ τοῦ ἱεροῦ κλήρου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος προέστη τῆς ἱεῖρας πανηγύρεως τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Νικοδήμου Ἑλληνικοῦ Γορτυνίας.

❖ Φιλομάρτυρες καὶ φιλέορτοι χριστιανοὶ ἐτίμησαν τὴν Πέμπτην 17/30 Ἰουλίου τὴν μνήμην τῆς μεγαλομάρτυρος Ἀγ. Μαρίας. Τὴν παραμονὴ τῆς ἐορτῆς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ.

Γερόντιος, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Βρεσθένης κ. Θεοδοσίου καὶ τοῦ ἱεροῦ κλήρου, προέστη τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ καὶ κατόπιν τῆς ἱεῖρας λιτανείας εἰς τὸν πανηγυρίζοντα ἱστορικό Ἱ. Ναό Ἀγ. Μαρίνης Καλλιπόλεως Πειραιῶς. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, συνευχομένου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ. Ἰουστίνου, χοροστάτησε εἰς τὸν Μ. Ἑσπερινό πού τελέσθηκε εἰς τὴν πανηγυρίζουσα Ἱ. Μονὴ Ἀγ. Μαρίνης Κερατέας. Τὴν κυριώνυμο ἡμέρα τῆς ἐορτῆς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος ἱερούργησε εἰς τὸν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Μαρίνης Σαλαμῖνος, ἐνῶ, κατὰ παράκλησίν του, τῆς εὐχαριστιακῆς συνάξεως εἰς τὸν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Μαρίνης Καλλιπόλεως προέστη ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Βρεσθένης κ. Θεοδόσιος. Συμπροσευχομένων ἐν τῷ ἱερῷ βήματι τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ. Ἰουστίνου καὶ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος ἱερούργησε εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ἀγ. Μαρίνης Κερατέας. Εἰς τό πλαίσιο δεκαπενθημέρου ποιμαντικῆς ἐπισκέψεως εἰς τὴν Αὐστραλία ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μα-

ραθώνος κ. Φώτιος ιερούργησε εις τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Μαρίνης Ἀδελαΐδος, καθώς καί ὁ Αἰδεσιμώτατος π. Ἀρσένιος Κοντογιαννόπουλος ιερούργησε εις τό πανηγυρίζον Ἱ. παρεκκλήσιο Ἀγ. Μαρίνης Πάρου.

❖ Ἱερουργούντος τοῦ πανοσιωτάτου Ἱερομ. Στεφάνου Τσίκουρα τήν Παρασκευή 18/31 Ἰουλίου ἐόρτασε τήν ἐτήσια πανήγυρί του τό Ἱ. παρεκκλήσιο Παναγίας Πάτρισας εις Πираμᾶ Χίου.

❖ Τήν Κυριακή 20-7/2-8 ἱεροπρεπῶς ἐόρτασε τήν ἐτησία πανήγυρί του ὁ Ἱ. Ναός Προφήτου Ἡλιοῦ Βερδικούσης. Τῆς λαμπρᾶς πανηγύρεως, συμπαραστατοῦμενος ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερωντίου καί τοῦ ἱεροῦ κλήρου,

προέστη ὁ οἰκεῖος ἱεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης καί Πλαταμῶνος κ. Ἀθανάσιος. Τήν παραμονή τῆς ἁγίας αὐτῆς ἐορτῆς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος χοροστάτησε εις τόν πανηγυρικό Μ. Ἑσπερινό, πού τελέσθηκε στό πανηγυρίζον Ἱ. παρεκκλήσιο Προφήτου Ἡλιοῦ Θηβῶν. Ὁμοίως πανηγύρισε καί τό ἱερό παρεκκλήσιο Προφήτου Ἡλιοῦ Κομοτηνῆς.

❖ Μέ κάθε λαμπρότητα ἡ ἑλληνική ὁμογένεια τήν Τρίτη 22-7/4-8 ἐόρτασε τήν μνήμη τῆς μεγαλομάρτυρος Ἀγ. Μαρκέλλης τῆς Χιοπολίτιδος εις τόν πανηγυρίζοντα καί περικαλλή ὁμώνυμο καθεδρικό Ἱ. Ναό Ἀστόριας Η.Π.Α. Εἰς τίς ἐόρτιες ἱερές ἀκολουθίες, εις τίς ὁποῖες συμμετείχε πλῆθος ὁμογενῶν ἀδελφῶν μας, συμπαραστατοῦμενος ὑπό τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Θεουπόλεως κ. Χριστοδούλου καί τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως, προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀμερικῆς κ. Παῦλος.

Ἀγιοπρεπῶς ἐορτάσθη ἡ μνήμη τῆς Ἀγ. Μαρκέλλης καί εις τήν μυροβόλον Χίον. Μετά τό πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας οἱ Παν/τοι Ἀρχιμ. Ἀμβρόσιος Ψωμιάς ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Πατέρων Χίου καί Στέφανος Τσίκουρας συνοδευόμενοι ἀπό πιστά μέλη τῆς

ἐκκλησίας μας μετέβησαν εις τόν τόπο τοῦ μαρτυρίου τῆς Ἀγίας, ἔνθα ἀναβλύζει ἁγίασμα, καί ἔψαλλαν ἱερά παράκλησιν.

Εθελοντική ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ 22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2009

Ι. Ν. Αγ. Αθανασίου, Ν. Φιλαδέλφεια

Η δωρεά αίματος είναι... η ύψιστη μορφή ελεημοσύνης

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

Υ. Ναός Αγ. Πόντων Θηρών, 31-5-2009.

Όνομαστήρια Σεβ. Πειραιώς κ. Γερωντίου, Πειραιεύς, 15-6-2009.

Υ. Ναός Αγ. Αποστόλων Λαρίσης, 30-6-2009.

Υ. Ναός Αγ. Αναργύρων Αιγίνης, 1-7-2009.

Υ.Μ. Αγίας Μαρίας Κερατέας, 16-7-2009.

Σύναξς Νέων, Καθεδρικός Ναός Αχαρνών, 24-8-2009.